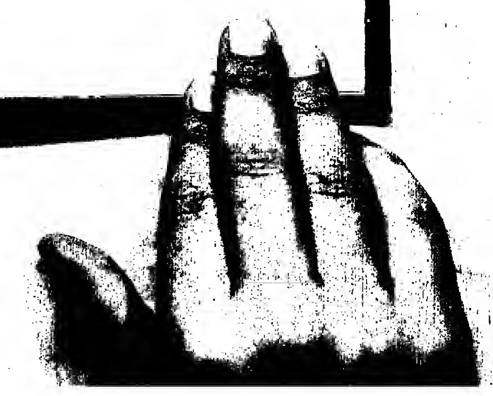
שבוע ספורט

בכדור
בחו"ל

ג'ונסון ברומא

קבוצה ממוצעת בליגה הלאומית בכדורסל עולה על הפארקט עם מטען של כחצי מיליון דולר ■ בכל משחק, אם כך, מתרוצצים מאות אלפי דולרים, לצלילי משרוקיותיהם של צמד שופטים חובבניים, המשתכרים עבור ערב כדורסל 60 ש"ח ברוטו ■ צופי הטלוויזיה מכירים שניים־שלושה בכירים; השחקנים מכירים את כולם, וחלק גדול מהם, לטעמם, היו רוצים להכיר הרבה פחות ■ בן כספית היה עד ראייה לתקרית בעונה שעברה, בה כיכב מנשה הרמן, ועוד לא נרגע ■ סיפור איגוד שופטי הכדורסל הוא גם סיפור המזכיר, שבתאי שטריקס, אליו נשלחים חיצים על שיבוציו של בנו שי למשחקים מכריעים, שלא בהתאם לדמה אותה הוא מפגין ■ בינתיים ממוצע הגיל עולה, וצעירים מוכשרים אין בנמצא ■ איגוד במלכוד

בן כספית

עושה רושם שעונת כדורסל חמרת־ת־קרים מצפה לנו בעוד 18 יום. מכבי ת"א, הפועל ת"א, הפועל חולון, אליצור נתניה. רשימה חלקית. הכותות גראיט שקולים מתמיד, התקציבים גדולים מתמיד, שחומי העד רביט מתמיד – וגט הציפיות.

עלות אחזקת קבוצת כדורסל בליגה הלאומית, מתייצבת עתה סביב כחצי מיליון דולר. מקצוענות. אם לא על הנייר, לפחות בשטח. באוטישקין חטטו את כרטיסי המנוי עוד בטרם יבש עליהם צבע הדפוס. בחולון באו 800 אוהדים לאימון הכבודה. במכבי, עדטל בדגיל, והנסיון מלמד כי מתובו מגיחה בדרך בלל עוד אליפות.

ליגת הכדורסל, רבותי, היא ההצגה הטובה בעיר.

עוד מעט קט נובל לצפות שוב במאבקים אדירים מורמי עצבים, על כל טארקט יתנושו בכל שניה 10 שחקנים – שישה מהם, בממוצע, יוצאי ארה"ב. שכרו הממוצע של כל אחד מהם יהיה כ־40–45 אלף דולר לעונה. וביניהם יתרוצצו חטרי נשימה שני שופטים, שכל אחד מהם יקבל 60 ש"ח בעד השיפוט באותו משחק, וכך זה גם יידאה.

החלטות מגוחכות

הספקנו לשכוח, אבל על אירועי השיטוט בעונה החולפת כבר נאמר כי הם מטכנים מבנה ברורה וממשית את איכותה של העונה הנוכחית. ריענון קצר: 11 בפברואר 87'. משחק הפליי־אוף הראשון בין הפועל חולון להפועל חיפה, בחולון. השופטים: ראובן וירובניק, מבכירי אנשי המשרוקית ושי שטריקס. "מעריב" דיווח למחרתו "טיטוד בטני עצמו היו צמד השופטים. וירובניק, ובעיקר שטריקס, הידבו לטעות ואיבדו את רסן המשחק". מרדכי רוזנבלום, כטורו, הוסיף ו"פחות אהבנו את השיפוט, בעיקר בחולון... דבר מוזר קרה שם. הבינלאומי וירובניק, הנחשב בצדק לאחד השופטים הטובים שלנו, נגרר אחרי שטריקס הצעיר וחסר הניסיון לטירדה של טעויות והחלטות מגוחכות שאסור שתהיינה במעמד כה נכבד. אני משוכנע שיש בארץ שופטים צעירים, לא טובים, אשר היו שמחים להוכיח עצמם בנמר־טל, לו היו מקבלים את ההזדמנויות אשר להן זוכה העונה שי שטריקס".

וכל זה קרה, במשחק פליי־אוף של להיות או לחדול, נטיומו, חיטה אבן היתה וחולון – חדלה. השופטים היו מחדל.

דוגמה נוספת, חמורה יותר: אם בחולון היתה השפעת השופטים על התוצאה שולית, לא כך היה ב־8 בפברואר בחצי גמר הפליי־אוף, ביד אליהו, במשחק בין אליצור נתניה למכבי תל־אביב. המשרוקיות, כמו גם גורל הקבוצות, היו נתונות כפיהם של מנשה הרמן ואברהם זגול.

עד לדקה ה־15 היה הקרב שקול. אליצור שיחקה היטב, הוליכה בחלק מהזמן. לצופים היה ברור שמצפה להם מותחן אמיתי. הרמן חשב אחרת. בדקה ה־15, נהצגת שיפוט שערורייתית, הרחיק את ג'ים ג'ונסטון הענק של נתניה, לאחר שנשרקה נגדו עבירת תוקף. נעור הרמן מסביר לג'ונסטון מדוע נשרקה העבירה וחוסם דרכו חזרה לסל, שיחרר זגול את הכדור להתקפת נגד של מכבי ת"א (איך זה?). בשראה ג'ונסטון את קרין מני שועט לסל החשוף, מיהר לחסמו. בדרך פגע בשוגג בהרמן, שחסם דרכו – והאחרון הוטח ארצה. מבאן ואילך תם טרק הכדורסל במשחק, ועבור הנתניתיים תמה העונה כולה.

הרמן, למרות שבאולם היו 4,000 עדי ראייה שחשבו אחרת, טען שהוטל בכוונה. המשחק הופסק לדקות ארוכות. מהומה, רחישות, עצבים. אליצור ירדה מהפארקט. השערה שהושגה, לבסוף, הורידה את ג'ונסטון למנוחה ארוכה, ממנה לא שב לעצמו. כדורסל כבר לא ראינו.

אם במקום איגוד הכדורסל היתה, נאמר, מדינת חוק, היה הרמן מושעה לכל חייו ומשלם פיצויי עתק לצופים, לג'ונסטון, לאליצור כולה. אבל בית הדין העליון של האיגוד פסק, ב־21 בפברואר: "טעויות בשיפוט אינן סיבה לפסילת תוצאה וקביעת משחק חוזר. מקומן של טענות כאלו להשמע במסגרת איגוד השופטים, אשר עליו להחליט בקשר לכישורי השופטים". וזו בדיוק הבעיה.

המשך בעמודים הבאים

שבועספורט

עורך: אלגס דוון
עריכה: טוני פולק
עריכה גרפית: שפי דגן
צלם: עדי אנושי
עורך מדור הספורט: אגי גטלהיים

מודעות: גילה שניידר, חיליק עמיר טל': (03)439443

בשער

אופיר שמואלי מבית"ר ים, ב"מספרת" מרהיבה – שלא עזרה לאלופה בשבת. (צילם: עדי אבישי)

מה בגליון

7: כדורגל +: המתחזים בחו"ל; 8: על הכוונת, לקראת שבת: גואל מול וגדרומלן; 9: שלוש נקודות; 10–11: קפה עם מרדכי שפיגלר; 12–13: פוסטר "מדליק": בן ג'ונסון; 14–15: הפועל באר־שבע; 16: ירון פרסלר, מדבר; 17: כדורסל +; 20–21: יהודים בנ.ב.א.

"הנהלות, מאמנים, שחקנים, עסקנים ואוהדים - עלו והצליחו בעונת המשחקים"

משרוקית סתומה

הטשך מהעמוד הקודט

אי אפשר להעניש

הרטן, ששפס ארבעה סשחקי סליי־אוף כעוגה שעברה, ימשיך לשפוט גס העוגה, והוא רק דוגמה. עתורת השיפוט כאיגור טרולדלת ואיננה טאפשרת, כמעט, השעיית שוסטים לאומייט או עגישתס. שי שטריקס, ששפט בשלושה משחקי פליי־אוף כשגה שעברה, הנא בנו של מזכיר איגור השוסטים, שבתאי שטריקס.

ומה אומריט השופטיט עצטס ? – מעגיין לא סתות. משיחות שגוהלו עם מספר נכבד של שוסטי כרורסל פעיליט, מצטיירת תטונה מראיגה. איגור השופטים חישדאלי מפולג, מסוכסך, רווי תיסכולים ואינטריגות, קבוצות איגטרסיט והבורות להץ. כמו בכל סקט, בעצס. אבל כדי להבין את חומרת המצב, צריך לשמוע את הדברים, כפי שנאמרו על־ידי כמה שופטים מהמתגה הממורמר – ובעילום שם, כטובן. כללית, רמת תיסקודו של איגור הכדורסל, לדעתם, נמוכה ביותר. אין כמעט עתורה, הנהלת האיגוד מצטיינת בארישותה ואי־האיכפתיות שלה. טידב ההאשמות מופנות לשבתאי שטריקס, המזכיר. שסריקס פעיל באינור 14 שגה, מאז הוגהגה המתכונת החרשה של האיגוד, הוא סזכירו במישרה מלאה. שטריקט חולש, לדעת הדוברים, על מצבור אריך של טמכויות, שגט אט אינן גתוגות כידיו רשטית, יש לו – כיושב בצומת העצבים המרכזית – כות רב.

לפי נירסה זו, לשטריקט דריסת־רגל חזקה ביותר והשפעה רבה, על הפונקציה המרכזית באיגוד – קביעת השיבוציט למשחקיט. פורמלית, זקוקה רשימת השיבוץ שהוא מגיש כהמלצה, לאישורו של עמירם שפירא, יו"ר האיגור ״תכל׳ס״, שפירא כמעט לא משנה בהמלצות שטריקס.

סזכיר שבתאי שטריקס: ״גם אני עושה טעויות, מי שלא עובר לא טועה״

מקור השערוריות

שטריקס חולש גם על כרטיסי הכניסה למשחקים שמקבל האיגור ומחלקם כראות עיניו. לפי נירסה זו, מקבלים מקורביו את הכרטיסים הטובים ביותר.

שבתאי שטריקס: ״נכון, הכרטיסים נמצאים בטיפולי. עוד מעט גם ינידו שאני גם מוכר אותם. סצידי אני מוכן לתת את התפקיד לכל מי שירצה״.

ככור, כפי שמתברר, הוא סיצרך חיוני באיגוד. אצל שטריקס, כך נטען, עוברות גם רשימות המבקרים במשחקים. יש בכוחו לווסת ו״לשחק״ עם שיבוץ המבקרים, כך שלמשחקים בהם שופט בנו, למשל, יגיעו מבקרים נוחים מבחינתו, ואז ניתן יהיה להדוף כל ביקורת מקצועית שהיא, בעזרת רוקומנטים מקצועיים לא פתוח. בנוסף, יש לו שליטה על הכנת השופטים למועמדות לתואר בינלאומי, ועל רשימת הבינלאומיים עצמה, המשמשת מקור עשיר למאבקי כוח ושערוריות. במרכז משסיע שטריקס על התור של הנוסעים לחו״ל. הכוונה איננה לאלו ששופטים בחו״ל, אלא לשופטים שמצטרפים, לפי מדיניות האיגוד, למסעות קבוצות הכדורסל בחו״ל. האיגוד שולח עם כל קבוצה שופט, על־מנת לסייע בקידומו הבינלאומי. עלות הנסיעה אמורה להתחלק, לפי התקנות, בין הקבוצה, איגור הכדורסל והשופט. כל צד שליש. בפועל – הקבוצה משלמת גם את חלקו של השופט (!). זכור רק מקרה יחיד שבו העזה קבוצה לאומית לדרוש משופט שנלווה אליה את חלקו – וגם במקרה זה מיהרה לחזור בה. על רקע זה ברור, איפוא, שבכל שקבוצה נוסעת יותר לחו״ל, כך מהלכיה בקרב השופטים מבוססים יותר.

ונחזור לשטריקס. הריגונים הרבים ביותר גונעים, כמובן, להסעתו על קריירת השיפוט המתקדמת יותר אך מוצלחת הרבה פחות, של בנו. שי שטריקס זוכה למשחקים רבים ומשובץ בדרך־כלל עם שופטים טובים, שעוברה המעלה, אוטומטית, את סיכויי הצלחתו. בעונה שעברה, למשל, שפט שטריקס שש פעמים עם וירוכגיק, שלוש עם דגן ופעמיים עם פישר. לא שהוא הצליח במיוחד, אבל לפחות קינאו בו.

הריגונים נכרו כששטריקס זכה בנסיעת צ׳ופר לשפוט באילת (מלון והוצאות – על חשבון האיגור) ונכרו עוד יותר כשנסע לארה״ב.

תחקיר זה העלה גם את מאבק הכוחות הארוך שניטש באיגור במשך שנים רבות, בין שני מרכזי הכוח העיקריים שבו – השופטים התל־אביביים והחיפנים. הצפוניים שלטו באיגוד בשנות הס׳60. מאז הם נדחקים בעקביות. כיום כמעט שאין שופטים חיפה. לרבריהם, מסע הצלב נגדם הונהג בידי דוד דגן וכלל גם אפליה בשיבוצים ובהטבות. דגן אומר, לעומת זאת, כי כשהתל־אביבים התרוצצו יום ולילה בשטח ודאגו לדור ההמשך, ישבו החיפנים שאננים, ולכן היום הם יושבים בבית.

שפירא: העוגה קטנה

להלן תגובת יו״ר איגוד השופטים, עמירם שפירא: ״לדעתי, אין בידי שטריקס סמכויות חריגות. הוא פקיד. כשהוקם האיגוד, כמסגרת הנוכחית, הוחלט שצריך מזכיר בשכר. יכול להיות שעוד זוכרים מה היה כשהאיגוד היה עצמאי (ולא כפוף לאיגוד הכדורסל – ב.ב.) והושבים ששבתאי שולט על הכל.

״יש שופטים ממורמרים, זה טבעי. העוגה קטנה מאוד: 13 בינלאומיים ו־400 שופטי־שדה. יש באיגוד השופטים עיוותים, אך לא יותר מבכל מקום אחר. אני שואף להצעיד את גיל הפרישה ל־47 במקום 50. הקמתי ועדה מקצועית, שמדרגת את הבינלאומיים לפי רמה מקצועית. יש לנו שני קאדרים של שופטי עתיד מחוננים. המצב משתפר.

״אני לא חושב שהבאת שופטים זרים למשחקים בעיתיים תעזור. מרבים גנר חוזרים מכדורסל ורוצים שנביא קיפוס זר, וסה על השופטים שאנחנו מגדלים? שי שטריקס הוא שופט לא רע בכלל. נכון, עכשיו הוא יצא יחד עם עוד שני צעירים להשתלמות ביוון. את סי רצו שאשלח, את שגבו? טבעי לקדם צעירים״.

זורקי הבוץ לא הוכיחו עצמם במגרש

דוד דגן. העובדה היחידה שאיננה שנויה במחלוקת באיגוד השופטים היא רמתו המקצועית הגבוהה של דגן, 40, שפס גירדף לשיפוט כדורסל סמכותי וסוב. האוטוריטה שלו על המגרש והמתפוד בקולגות, גרמו לכך שישפוט שניים משלושת משחקי הגמר בפליי־אוף של השנה שעברה.

מה לא אמרו עליו. שגלחם בחיפנים, שהסית גנר וורוגיק, ידיכו המר בפיב״א, שהביא לאיגוד את שני היו״רים האחרונים, שפירא וקושניר.

דגן :״אני מרוצה מאוד מהמצב הנוכחי באיגוד. אנו מנסים להיטיב את תנאי השיפוט ורוצים להעלות את שכר השיפוט ל־280 ש״ח, בתנאי שהשופטים יהיו קודם לכן כבית טלון ויתכוננו. שיהיה גם שופט שלישי בכוננות. נוסעים כל הזמן לחו״ל, אין מה להתלונן. אלא מה, העוגה קטנה והסועדים רבים. כולם רוצים לשפוט בגמר, כולם רוצים לנסוע.

״כל מי שזורק בוץ, נטגה על אלו שלא הוכיחו עצמם במגרש. גם אני חשתי קיפוח בשנה שעברה, כשציוני המקצועיים היו הכי גבוהים – אבל פעם ראשונה אחרי 12 שנה, לא הייתי במקום הראשון ברשימה הבינלאומית. אז מה? איזור הצפון שלט שנים באיגור, אבל שכחו להכין עתודה. אנחנו עבדנו ועובדה שיש לנו היום מה להציג.

״לא, אני לא טטורמר שטור וורוגיק טוחטן לפיב״א הרבה יותר ממני. עשיתי את שלי במשך שנים ארוכות. זה טבעי. אז מה אם הוא חבר של דייוויד טדנר (מנכ״ל פיב״א – ב.ב.)? שיהיה לו לבריאות. הרבה ניסו להיות ולא הצליחו. אני מקבל הכל באהבה״.

בין־לאומי דוד דגן: ״גם אני חשתי קיפוח

הרמן: הקישקושים עוברים לי ליד האוזן

השופט מגשה הרמן: ״התשובה לכל המשמיצים היא מה שאמרו דייוויד טדנר ובורה סטאנקוביץ׳, לפני חודשיים בהשתלמות פיב״א ברורטמונד. דבר פשוט הם אמרו: פסיקתו של השופט במגרש היא הפסיקה ללא עוררין – לטוב ולרע, גם אם הוא שוגה. הסטעמים שהתקשורת עושה מזה אחר כך אינם מעניינים.

״לגבי המקרה הספציפי (ראה לעיל) – מצפוני נקי. לא אני הוצאתי את השחקן (ג׳וגסטון) ולא אני החזרתי אותו. מנהל הקבוצה שלהם (אליצור נתניה) עשה זאת ואני לא הגבתי. אני מצטער שעד היום אף אחד לא הראה לי את השחקן בווידיאו. זה מקרה מצער, במיוחד לקבוצה שביזבזה הרבה כסף על בתי הדין למיניהם.

״אישית, הורתי עכשיו טאליגות אירופה שבה שפטתי, קיבלתי ציונים גבוהים, מעשרי בפיב״א מעולם לא היה טוב יותר. כל הקישקושים עוברים לי ליד האוזן״.

שופט בין־לאומי מנשה הרמן (משמאל, מזהיר את ״טר ברורסל״ יהושע רוזין ומושיבו על הספסל): ״פסיקת השופט במגרש היא סופית״

כדורגל +

א. טבק

גם הקיץ היו מתחזים בחו"ל

הקיץ עסקה עתונות הספורט שלנו, בעיקר, במתרחש בליגה הבלגית. אותנה, סיני ורוזנטל, סיפקו את הבותרות. לא בל יום מצליתים בדורגלנים ישראליים לשחק בסדי קבוצות אירופיות. בתוצאה מעיסוק נרתב זה נדחה הצידה, במידת־מה הטיפול בקבוצות שיצאו לאירופה למתנות אימונים ולמשחקי־הבנה לעונה שהחלה השבוע.

בדיעבד מתברר בי אילו מישהו היה מתעניין במה שהתרחש שם, במתנות הללו, היה זובה לבמה בותרות מעניינות.

16 קבוצות מהליגות הלאומית והארצית היו הקיץ באירופה. תלקן נהגו בצורה לא "ספורטיבית" – וזאת בלשון המעטה. הן פשוט לא ידעו בי לא ניתן להסתיר מעשים באלו. עוברה: הדיוות הגיע להתאחדות לבדורגל, אם בי לא לווה בתלונה מאיזשהו גורם.

השקר הנפוץ ביותר היה התחזות לקבוצה אחרת. בותרות בעיתונות מקומית בגרמניה, למשל, סיפרו בי מבבי ת"א עם הרבה שחקנים בינלאומיים תופיע בעיירה – בעוד שמבבי ת"א היא רווקא מהקבוצות הבודדות שלא יצאו לחו"ל, הקייץ ונשארו בארץ. הפועל חיפה, במקום אחר, הופיעה באחר תעיתונים הללו באלופת ישראל. בשום מקרה, מאלו שעליהם דווח להתאחרות, לא הופיעה הבחשה למה שפורסם.

היו גם משחקים שבחם הברורנלנים הישראליים לא התנהגו ביאות. זה קרה, למשל, במשחק של הפועל ת"א בגרמניה, שבו הורחק יהודה עמר – ורק במקרה לא קרה הדבר לאלי בהן. ההתנהגות הלא ספורטיבית זבתה באחד המקומונים הגרמניים בבותרת לא מחמיאה.

לפני שבוע הגיע דיווח לפיו נבחרת נערי העיר ת"א שיחקה מול נבחרת טירול, באוסטריה. בהתאחדות לא ידוע על שום נבחרת של נערי ת"א. נשלח מיברק להתאחדות האוסטרית בדי לקבל ממנה את שמות השחקנים הישראלים שהופיעו במשחק הזה, בתקווה שבאמצעות רשימה זו ניתן יהיה לחשוף את האמת.

גם העובדה שקבוצות הזמינו מקומות בבתי מלון וקבעו משחקים – אבל לאחר מבן ביטלו את הופעתן ללא בל הסבר – באה לביטוי בעיתונות הגרמנית שקטעים ממנה הגיעו לישראל עתה. גם הריווחים הללו לא היו מתמיאים, במובן.

תקנון ההתאחדות אוסר תופעות שבאלה – בעקבות אירועים דומים שהיו בעבר הלא רחוק לבמה קבוצות. אך איש איננו עוקב איך באמת מתנהגות קבוצות ישראליות בחו"ל. הסיבה לחוסר התגובה: איש לא מתלונן רשמית.

השאלה היא: האם צריך להמתין עד שתתחולל תקרית בינלאומית בלתי נעימה, בדי שהפיקות בנושא זה יתהדק. איש אינו מטיל ספק בצורך בפיקות בזה. העוברות, גם אלו שנתפרסמו באן, דורשות זאת.

יו"ד אביעד: ערבויות אישיות (צילום: רפי נצל)

איש אמיץ

איש אמיץ הוא יצחק אביעד, היו"ר החדש של "הירוקים" מחיפה. לא בכל שנה מגיע לבדורגל בן אדם המוכן להיות ערב לקבוצה במאות אלפי דולרים, כשקיים סיבון גבוה בי לא במהרה ערבות זו גם תבוטל.

תמונת המצב, לגבי הערבויות הכספיות האישיות של אביעד, למכבי חיפה (נבון לעכשיו): 50 אלף דולר לאגודה, 100 אלף דולר לבדורסל ו־200 אלף דולר למחלקת הכדורגל. בנוסף לכך: החוב מהעונה שחלפה הוא 500 אלף ש"ח – לא בולל הסיבובים האחרונים עם שלטונות מס ההכנסה.

למעשה פעל אביעד בדרך היחידה שנותרה לו בדי להפעיל את הקבוצה. מתן ערבות אישית ל־200 אלף דולר, איפשרה את התשלומים לשחקנים, לבעלי החוב, ולשם הבנת הקבוצה לליגה.

גם היותו איש עסקים, איפשרה לו לנהל מו"מ עם השחקנים בצורה שונה מבעבר – עד כדי כך שזאהי ארמלי, למשל, ויתר על 6000 דולר משברו השנתי עד תום חוזהו, וגם איתן אהרוני נאלץ להסבים לקיצוץ ניבר בשברו (מעל 30 אחוז). השחקנים הצעירים ביניהם המצטיינים של הקבוצה, הסכימו למתן את דרישותיהם, כאשר ראו שאין סיכוי שאביעד יבנע להם ויבטיח מה שאין ביבולתו לשלם.

למיטב ידיעתי, רק יו"ר אחד בבדורגל הישראלי נהג בצורה דומה, בעבר. היה זה אליעזר וקסמן, שלפני עשר שנים מונה לתפקיד יו"ר מחלקת הכדורגל במכבי ת"א. קופת המועדון היתה אז ריקה, וקסמן פתח חשבון על שם בנו, בגובה של חצי מיליון לירות – סכום עתק באותם ימים. מחשבון זה מימן את פעולות הקבוצה. בתקופתו זבתה מבבי ת"א גם באליפות האחרונה שלה, עד בה.

אינני בא לחשוות בין שני היו"רים – גם מוקדם לעשות בן. פשוט נעים לציין שיש עוד אדם אמיץ, עם הרבה אמונה בבדורגל הישראלי. אופטימיסט בזה הוא מיצרך נדיר בימים אלה. ■

Israelischer Meister ist Gast

-mat- BAUMHOLDER. Der mehrmalige israelische Fußball-Meister und Pokalsieger Hapoel Haifa tritt am Donnerstag, 8. August, um 18.30 Uhr gegen die Verbandsligamannschaft des VfR Baumholder zu einem Freundschaftsspiel an.

Die Begegnung im Brühlstadion ist das letzte Vorbereitungsspiel des Verbandsligisten vor Beginn der Spielsaison 1987/88. Die Partie soll auch dazu genutzt werden, dem Publikum sämtliche Neuverstellungen des Vereins zu präsentieren.

Die Elf von Hapoel Haifa, die schon mehrere Male Gegner von deutschen Bundesligamannschaften war, ist gespickt mit aktuellen Nationalspielern. Die Partie gegen den israelischen Landesmeister verspricht also ein echter „Härtetest" für das Team des neuen Trainers Bernd Metzner zu werden.

קטע מהמקומון בגרמנית "Nahe Zeitung" המדווח כי "אלופת ישראל בכדורגל ומחזיקת הגביע הפועל חיפה" תופיע נגד קבוצת באומהולדר (6 באוגוסט)

SG Eintracht erkämpfte ein 2:2

Unentschieden gegen Profis aus Tel Aviv / Unschöne Szenen

utz. - Ein Freundschaftsspiel sollte es werden. In der Schlußphase der Begegnung SG Eintracht Bad Kreuznach gegen die Fußballprofis von Hapoel Tel Aviv gab es allerdings einige unschöne Szenen. Die Oberliga-Kicker verdienten sich gegen die Mannschaft aus Israel das 2:2 redlich.

In der Anfangsphase agierten die Spieler aus Israel schnell und zielstrebig. Am Strafraum war aber immer wieder Endstation. Zu verspielt waren hier die Akteure aus Tel

קטע מדיווח במקומון אחר בגרמנית (AZ) מ־13 באוגוסט על "אירועים לא יפים" שהיו במשחק ה־2־2 של הפועל ת"א נגד קבוצת ס.ג. איינטרכט מבאד קרויצנאך

mat- BAUMHOLDER. Spielort und -zeit bleiben gleich, nur der Gegner wird ein anderer sein: die Verbandsligamannschaft des VfR Baumholder tritt am Donnerstag, 6. August, um 18.30 Uhr gegen den ehemaligen israelischen Landesmeister Maccabi Tel Aviv im Brühlstadion an. Das ursprünglich geplante Gastspiel des amtierenden israelischen Meisters Hapoel Haifa scheiterte aus organisatorischen Gründen. In der Mannschaft aus Tel Aviv spielen vier aktuelle Fußballnationalspieler mit. Den Zuschauern im Brühlstadion will der VfR Baumholder auch seine Neuverpflichtungen Hans Niebergall und Armin von FV Kusel, Franz Heyda vom TuS Hoppstädten, Frank Mey und Ingo Werle vom SC Birkenfeld sowie Holger Kurb und Hermann-Josef B... vom SV Weiersbach vorstellen.

עוד קטע ממקומון גרמני המדווח על הופעת מכבי ת"א ("11 פעם אלופת ישראל") עם ארבעה שחקני נבחרת...

3 נקודות

ברוריה ביגמן

שטיח אדום – לרופא השוויצרי

לגבי ביאלה (במעט 18) מזכולון בת־ים, היתה אליפות העולם במפרשיות "420", בשוויץ, לא רק הראשונה בחייו, גם חוויה טראומאטית. ביום השני שלה, בתום השיוט הרביעי, נתקף גבי בכאבי בטן. למחרת, לפני השיוט החמישי, שלח אותו ראש המשלחת, אהרון בוצר, לבדיקה אצל רופא. שני רופאים שבדקוהו לא ידעו לאבחן ממה הוא סובל. שלישי, ד"ר קלאוס לוטהוד, פסק: להעבירו לניתוח מיידי, מחשש לאפנדציט.

הרופא השוויצרי נתגלה לא רק כמומחה בעל שעור קומה – גם כמארח נפלא. מאחר שלרשות המשלחת לא היה די כסף כדי לאשפז את ביאלה, העמיד לרשותה הרופא את כרטיס האשראי הפרטי שלו, כדי שישולם באמצעותו בעד הניתוח והאישפוז. כתו, סרי, החליפה את גבי, בצוות הסירה, בתחרות. ביאלה נשאר בביה"ח לאחר סיום האליפות ואחד מחבריו השייטים הושאר בשוויץ כדי לסייע לו ולהיות בחברתו. ד"ר לוטהוד, הזמינו לאחר תקופת האישפוז לשהות כמה ימים נוספים, תחת השגחתו, בביתו הפרטי.

השייטים תהו: מה עמד מאחורי היחס החם במיוחד שהעניק הרופא השוויצרי לישראלים?, בירור העלה כי בעבר טיפל בשיט, ישראלי אחר, גיא ברוקמן (אחיו של שמשון) ששבר יד באחת התחרויות.

ראשי השיט מתכים לביקור הרופא משוויץ בישראל. הוכמת לו לפרוס לכבודו שטיח אדום.

גבי ביאלה: טיפול מעל ומעבר (צילם: עדי אבישי)

• • •

פיספוס אלים

משה ויינקרגין, מאמן נבחרת הכדורסל והפועל ת"א, גילה באחרונה כישורים בספורט נוסף. כדי לרענן את הראש מהלחץ שבו היה נתון בהכנת הנבחרת למשימת בולגריה וכמקביל כהכנת קבוצתו, נהג לשחק סקווש במעט מדי יום, עם עוזרו רוני לירוד. הם פינו לעצמם כד"כ שעה בצהריים והוציאו את מידצם באולם הסקווש במכון וינגיים.

ויינקרנץ, תרש במשחק המעייף הזה, גילה שליטה טובה בדווין ואף הביט כמה פעמים את יריב־עמיתו. באחד המשחקים אירעה להם תאונת עבודה: ויינקרנץ סיסמם ברור חוזר, שנורה לעבר הקיר, וידית המחבט שבה אחז, פגעה בסניו של לירוד. המכה היתה חזקה מאר. העימות הטסורטיוזי הופסק, ויינקרנץ טיפל ב"מבצע הקרב" – שהתאושש רק אחרי אימון הכדורסל שהעביר להפועל ת"א, בערב. התמודדות הסקווש חודשה רק למחרת.

משה ויינקרנץ ועוזרו רוני לידור: תאונת־עבודה (צילם: הנס אנגלמסן)

לאחר הניתוח – הפתעה

מגי וייצמן, יו"ר איגוד הכדוריד, יצא בשבוע שעבר מחדר הניתוח (שיניים), בבית־החולים "הדסה" בירושלים והוסתע לסגוש בחדר ההתאוששות, במחלקת לרפואת סרטית, את אהוד גלבוע, הכדורידן הבין־לאומי של מכבי רחובות, לאחר שנותח בגבו, בעקבות פציעה קשה ומטרידה.

לסני שאושפז נשאל וייצמן אם הוא מעוניין לנוח, לאחר הניתוח, בחדר ליחיד, או שהוא סוכן לחלוק ומגו שם, עם מתאשפו נוסף. אחות ייעצה לו לראות את החדר המוצע. וייצמן לא גילה התעניינות, אך שוכנע לבדוק מי כבר שוהה שם. כשנכנס לחדר, הופתע אז לגלות את גלבוע – וכמובן הסכים לחלוק עמו את השהות בחדר המשותף.

מני וייצמן: חברת מתאשפזים (צילם: עדי אבישי)

הוותיקים הוכיחו שטרם נס ליחם

מאמן ההתעמלות הוותיק חיים תמיר (70) – מי שגידל דורות של מתעמלים ומאמנים – ריכז סביבו את "הילדים" שטיפח באירוע חברתי על חוף הים בקיסריה. נבחו כ־200 אלופים ומאמנים בעבר, חלקם נעלם במשך השנים מהנוף הספורטיבי.

ניקי וישניה, מאמן הנבחרת הלאומית, היה הרוח החיה במגישה. המשתתפים, שרבים מהם לא התראו שנים רבות, נהנו מהשמש, מהמנגל, מהשיט ומהופעת ראווה של אלופי העבר דוד גריינפלד, קירל שמרק, סאלאבק דמיטריוק, דב לופי וניקי וישניה, שהפתיעו בכושרם הטוב. כן היו שם "נסיכות ההתעמלות" מרים קארה, רליה ביבס ואגגם קלסי – שבמכנה גוסן, חרף השנים הרבות שעברו מאז פרשו מפעילות בהתעמלות, נראות חטובות מאד. הן שמרו על איסוק ולא רצו להוכיח את כושרן. בפגישה הבאה, בקיץ הבא, לא יוכלו עוד להתחמק מזה.

חיים תמיר ותלמידיו. מימין: אריה ברלוב, תמיר, שמואל פרידמן, עקיבא אסקין, ניקי וישניה, חיים ליבנשטיין, דמי לופי, סלאביק דימיטריוק וכפיר וישניה (בנו של ניקי)

• • •

תפקיד חדש במכבי ת"א: צייד כשרונות

גיורא שפיגל, מנהלה המקצועי החדש של מכבי ת"א, בכדורגל, אינו שוקט על שמריו. אוהב חידושים ומנסה לרענן את השורות בקבוצתו. עם תחילת העונה החדשה, "המציא" שפיגל תפקיד חדש במחלקת הכדורגל של האגודה הגדולה: מגלה כשרונות צעירים. יהיה עליו לאתר סביניהם את דור העתיד של כועטי מכבי ת"א. את התפקיד לקח על עצמו שוקן העבר של המועדון, עמנם זלוטולוב, שהיה מגן וגם שוער ומאמן נוער שנים רבות.

למגלה הכשרונות תפקיד ברור: מעקב אחר משחקים בליגות הנמוכות, שם יהיה עליו לשים עין על צעירים מוכשרים, שבעתיד, אולי, מכבי ת"א תעביד אותם לשורותיה. תפקיד של "צייד כשרונות" איננו מוכר בישראל בתחום הכדורגל. בכדורסל הוא מוכר מכבר. גיורא שפיגל אימץ את הרעיון ממקומות שונים באירופה, שם מופקדים מאמנים בכירים על הנושא החשוב הזה.

גיורא שפיגל: תפקיד בעל חשיבות עליונה

גרי נגד שחר

מבקיע שער הניצחונות של האלופה מול כובש הצמד של מחזיקת הגביע, במשחק המרכזי של השבת ■ מה יש לכל אחד מהם להציע?

גרי וונדרמולן: חייב להיות מעורב יותר

שחר בראל: עכשיו דורשים ממנו המון

ארז קופמן

בשבת הם יתעמתו במשחק המרכזי בליגה הלאומית בכדורגל. בית"ר ירושלים, האלופה, מול מכבי ת"א, מחזיקת הגביע. לבית"ר, שהפסידה במשחק הפתיחה של העונה לבית"ר ת"א (1–1), אסור להפסיד גם בהרכב חסר. ממול, מכבי ת"א, שניצחה כבר את שמשון (2–1) – ובעת רוצה לנצח את האלופה.

גרי וונדרמולן, 27, כבש את שער הניצחונות של קבוצתו, בשבת שעברה. ללא אלי אוחנה, יוליך את התקפת בית"ר, העונה. סמולו יתייצב שחר בראל, 20, בשבת הבקיע את צמד שערי הניצחון למכבי. אלי דריקס מצוע, ושחר הוא עתה איש החוד של מכבי.

זה מול זה – כסה גיחן כל־אחד מהם?

מהירות

גרי נע יותר. עבודתו, ללא כדור, חיתה סוסת להרבה חלוצים, אשתקד – אבל במשך הזמן "התמסר". נע פחות ללא כדור. חיוס, בחלוץ מרכזי, נע עוד פחות, כשדונן רוקמן פורץ באגפים.

שחר, לעומתו, נע פחות ללא כדור, אבל יעיל יותר, כתנועה מתפרצת. בא מאחור, כמעט דורס כל מי שבדרכו, כדי לקבל כדור טן האגף. במשחק נייח, מנסה גרי לנוע ולתפום מקום בעומק. שחר מחפש עמדות יותר אחוריות ומשולב יותר במשחק הצירופים; במשחק מהיר, שחר מעורב יותר למרות כושרו הגופני הבינוני (מוחלף קבוע באחרונה).

הולכת כדור וכושר ריצה

בראל העגק, נראה [illegible] וכבד, אבל קשה לעוצרו עם כדור. רגלו השמאלית עדינה ותתבולגית. הוא, בניגוד לגרי, מסוגל לעבור שומר באחד־על־אחד.

כושר הריצה של בראל אדיר, אבל [illegible] סוטר לרוחב ולא קורא הזדמנויות לפריצה סולנית.

וונדרמולן איננו מוליך כדורים מאחור.

יכולת טכנית

לא רק השמאלית העדינה של בראל, עושה אותו טכני יותר. לשחר, בעיטה אדירה וראיית משחק טאתור. מסוגל להעביר כדורים מאגף לאגף, ללא תנופה.

גרי טוב ממנו בפעולות בסיסיות של עצירת כדור, אבל מאבד הזדמנויות לאחר פעולות טובות באלו כהעדיפו למסור מיד לאחור. למרות נחיתות בפעולות בסיסיות, שחר מעורב יותר במשחקה הטכני של מכבי והנגיעה האחת שלו בכדור, בונת יותר.

משחק ראש

גרי נוגח טוב משחר, הרבה בשל גמישות גופו (שער וינוק־הנגיחה בשבת). במצבים נייחים מנסה להשתחרר משומרו לנגיחה.

בראל משאיר זאת לטובים במכבי – שמעונוב וגולדברג. גרי גוסל מידיכו במשחק הראש במיגננה, כי בראל נוגח מאחור עם יותר כוח.

בעיטה לשער

שחר בועט חזק יותר ולכן מאיים יותר ממרחק, אבל בעיטת האינסטינקט של גרי סדוייקת ואלגנטית יותר. פה הערסנן את חלוץ מכבי, כשל שיתופו הרב יותר בהתקפות ויכולתו לשתף עצמו ביצידת מצבי־הבקעה, גם לבדו.

גרי מוגבל לפעולות ברחבה, ולמרות דיוקו – קל לשוטרו אישית.

מיקום ברחבה

צמד שעריו, בשבת, מראים על השינוי שחל בו: שחר בראל, אשתקד קשר כהכח, עובר תידגוליס לשיפור משחק הרחבה. וגם שהשתפר, הרי שגרי הינו אחד מן המתמקמים הטובים ברחבה. וונדרמולן עובר לאט ברחבה, אבל עם הרבה יותר סבלנות ושכל.

בראל פחות שקט, נע יותר כמאתי המגרש, מנסה להתקרב לכדור ולא שט רגש על הרחבה. גרי רואה את מהלכי הכדור בתיבת ה־16 טוב יותר.

איום על השער

גארי מאיים יותר, למרות שהאפקטיביות שלו מחוץ לרחבה – נמוכה. מהווה באב ראש רציני לשומרו, בשל תנועתו ושינויי הכיוון התדירים שלו.

בראל חזק יותר ומסוגל לבעוט מחמקום, בעוצמה – אבל הדיוק והאתלטיות של יריבו מאיימים יותר.

מילוי הוראות טקטיות

שניהם סוגרים מגן יריב, אבל רק בשמירת שטח. שניהם מתקלים בינוניים וקל לעברם.

גרי נע יותר כמיננגה ועוזר לחבריו בסגירת פרצות, אבל בראל עוזר במצבים נייחים מאחור, במיוחד במשחק ראש חזק.

משחק כוח

גרי שחקן עדין, בהתקפת ומאחור: גם שחר נוטה לעזוב הרבה פעולות תיקול. מבנה גופו האיימתני, מעורר תמיהות: כיצד לא משתמש בו במיגננה? אבל עוצמתו היא בתקיפה.

עם הכדור ובלעדיו, מפעיל שחר הרבה כוח כדי להשאיר יריב מאחור.

אופי

וונדרמולן, שקט ומרוכז במשחקו. לא גוטה למצבי הקה־שנכשל.

בעומתו, נראה שחר ילדותי־משהו. לאחר החטאה אח שעות, מרים ידיו ביאוש, כאילו חרב עליו עולמו, ורק לאחר דקה או שתיים מקיץ וחוזר לאט למשחק.

פוטנציאל

מה נלקח בחשבון, בעיקר, הגיל – 27 מול 20, מקנה יתרון מותץ לבראל הצעיר. כיום, לאחר צמד השעריט שלו, דורשים ממנו המון. חייבים לדעת איך למסח את הפוטנציאל האדיר הזה של כוח, שרירים ועוצמת פריצה ובעיטה. צריך להקפיד לשומרו על אש נמוכה. היו למכבי כבר הרבה שהבטיחו ונעלמו. בראל צריך ללמוד להיות שקט יותר, לשחק טוב יותר ברחבה ובעיקר לאיים יותר, וזה עניין של זמן ועבודה קשה.

וונדרמולן, לעומתו, כבר מעוצב בסגנון משחקו. ניתן לדרוש ממנו להיות מעורב יותר, גם בנעשה מאחור, אבל את תבונותיו הבסיסיות כבר קשה לשנות. ■

גרי וונדרמולן – ציון	תכונות	שחר בראל – ציון
7	מהירות	[illegible]
[illegible]	[illegible] ריצה	9
7	יכולת טכנית	8
8	משחק ראש	7
7	בעיטה לשער	8
9	מיקום ברחבה	6
8	איום על השער	7
7	מילוי הוראות טאקטיות	7
6	משחק כוח	8
9	אופי	7
8	פוטנציאל	9
סיכום		סיכום
83		86

הפוך, שני סוכר, חם מאוד

אורית הראל

"את מי זה מעניין איך אני שותה את הקפה שלי?", הוא שואל לפחות עשרה אנשים, לבושים יפה, שמילאו באחד הבקרים השבוע בית קפה תל־אביבי מכוכב. אבל השאלה, שאותה הציג קודם לבן אחד העיתונים לכל מיני אחמ"ים, דווקא מעניינת – עד כדי כך שמכריו נעצרים לידו, מציצים ככרוך־אנב בספל שלפניו ובמין בפייתיות שבזו, אומרים לו משהו בסגנון פמיליארי. אחר כך יוכלו לספר, כאילו מבלי משים, פגשו הבוקר, במקרה, את מוטל'ה שפיגלר, ואמרו לו ש...

אכק כוכבים.

התגין הקמן מתוח כאלגנמיות על החזה. הלסת המסורסמת מתחיכת בנינוחות קלילה, העיניים הכחולות לסעמים מיישירות מבט, לעיתים משייטות במרחב. ביטחון עצמי הוא שם המשחק, בימחון שמשיק לאומסימיות מצד אחד, לשחצנות מהצד האחר, ובבה, ברמה, נוח לו. הוא לא רוצה לצאת מהעמורים האלה של העיתון יותר נחמר, יותר יפה, יותר יהיר או יותר כל רבר אחר. "אני מרדכי, הוא אומר, וזהו.

"לא מפחד"

הדר־שיח הנוכחי מתנהל על רקע התמאורה של בית"ר ירושלים. קבוצה, שכסונחים מקומיים זוכה לבמעט עבודת־אלילים. "פולחן", קורא לזה המאמן החדש. הוא מכיר את זה מכל הצדדים של הכדור, גם הוא היה ניבור מקומי במגרש. אחרי כטעם שנתיים של התגוזרות מכדורגל, אחרי שקבע בראיון לסני כשנה וחצי, "אני תסר לכדורגל הישראלי יותר משהוא חסר לי" – הוא חוזר.

"לא הייתי חוזר לשום קבוצה אחרת", הוא קובע בססקנות. "בית"ר ירושלים זו קבוצה סיוחרת. אם היו לנו עוד חמש באלו, היה לנו כדורגל טוב. גם כשהייתי שחקן, אהבתי לשחק נגד בית"ר. אני לא מתרגש בקלות, אבל לאמן את בית"ר – זה בהחלט עושה לי משהו. אני חושב שיש לי מה להציע ולתרום. לסחוד לא, אני לא מפחד ויש בנראה עוד מאמנים שלא מוחרים. ראית סעם קבוצה שזכתה באליפות־ונזרת לעונת הבאה בלי מאמן? אז יש עוד כאלו שלא פוחדים ואני כמותם.

"כשקבוצה במעמד בכיר מחפשת מאמן, היא מחפשת מאמן בכיר, וזה עושה לי משהו. אני לא צריך להגיד שאני מאמן טוב, הם אומרים את זה בבתידה. גם בשהיו אי־הצלחות – להבריל מכשלונות שיש אולי לאחרים – ידעתי שאני מאמן טוב. אני מתעסק בכדורגל, לא מספק בקרב ולכן יש לי תחושה שמותר להפסיד וצריך לדעת להתנהג אחרי הפסד. 'מנוצח רע, לעולם לא יהיה מנצח טוב', ככה אני מרגיש. הייתי בכר כחרדי הלבשה של נבחרת ישראל ברגעים של הפסד גורלי וראיתי שחקנים בוכים, ולא יצא לי לבכות. בהתחלה נימיתי, אבל תמיד הבנתי את ההפסד ולכן ידעתי לקום ממנו. אין כאן עניין של אשמה, יש תחרות, מישהו אחר היה יותר טוב מסך". בימחון עצמי אמרנו בכר?

להנחות, לא להפריע

המאמן הוא כבר היה כזה, יותר מפעם אחת. זכה באליפויות, התפטר, פוטר. "כדורגל זה משחק תנועה. כולם עושים שגיאות, ובכל שאתה מנצל טוב יותר את שגיאות היריב – אתה מצליח יותר. בקבוצה לא מספיקה חבורה של שחקנים טובים, צריך צוות טוב, וזה עיקר תפקיד המאמן. חשתי בכר מה זה להיות מפוטר ומתפטר, אבל גם אז הרגשתי שלא צריך לחתבייש ולהסתתר. זה כמובן לא אומר שאני לא אוהב יותר את מעם הניצחון", הוא מוסיף, שיהיה ברור.

"כמאמן, ככר צעקו לי מהקהל 'קום בבר', 'הוא לא איבסת לו', כי הקהל רגיל למאמן הצועק־מעשן־משתולל. אבל אני לא אתחיל לעשן בגלל התפקיד. אני רואה את הקבוצה בכל יום ובמשחק אני צריך להנחות, לא להפריע. כמאמן אני יודע ששום רבר לא יעזור בשגיה הזאת, וזה משהו שצריך לדעת לחיות איתו".

מאמן זו רק אחת מתחנות הביניים במסלול ההתקדמות של שפיגלד, שכל העולם מרגיש חבר שלו, רק כדי לקרוא לו מוטל'ה. הוא התחיל בשחקן. הכרוניקה אומרת שבגיל תשע. אבל את הסרק הזה, כל אוהד כדורגל שרוף יודע לדקלם. קבוצה תנכחרת חוצלארץ. הרבה רשא של מגרשים, ירוק יותר, ירוק

הוא פשוט לא הבין למה זה צריך לעניין מישהו, איך הוא שותה את הקפה שלו ■ מוטל'ה שפיגלד כל־כך לא הבין את העניין, עד ששאל את השאלה הזאת כמעט כל מי שפגש גביון הקפה ■ להתראיין, עבודו, זה מקצוע, לא פחות מלהיות מאמן, או מראיין, או פרשן ■ הוא קובע את הקצב, את הכיוון, את התוכן ■ מבין השורות עולה, אחרי ככלות הכול, דמות של ספורטאי: הוא כבר עבר את זה, וכנראה גם למד להתמודד עם זה – 'הפסד' היא לא מילה גסה ■ ההצגה חייבת להמשך, והיא אכן ממשיכה

סחות. והיה תיווך כסכידת שחקנים לחו"ל, עם ריווחים על סכומים במסבע חוץ זה או אחר, עם יותר או פחות אפסים, ששפיגלד לא הגיב עליהם אז, והיום מעל לקפה (זה שמעניין איך הוא שותה אותו), הוא משגר אלי מבט מלוכסן ועדיין לא מגיב. היה – ויש – בותב המוה, והיה גם שפיגלד הפרשן. הרבה אש הוא ספג בתסקיד הזה, ויש רושם שהוא סוכן בכל עת לספוג הכל שוב.

פרשן – תמיד

"הייתי פרשן במשחקי גביע העולם. ההתייחסות כאן בארץ לסרשן – מצחיקה. ההתייחסות היא למה שאסרתי ולא למה שקרה במשחק. אם אני אוסר משהו שמשתנה במהלך המשחק, וכדורגל הוא משחק תנועה ולכן זה משתנה, זה לא אומר שאני פרשן רע. התגובה של 'מה אתה מקשקש'; או 'כשאתה מרבר אני סוגר את הקול ועובר לירדן', היא משום מעוררת רחמים. יש אפילו מאמרי מערכת על הסרשנות שלי. הזמינו אותי להיות פרשן, כי אני יודע מה המשחק טומן בתוכו. אני לא נביא, אבל זה קרוב אלי יותר מאשר אל הפרשן־על־הפרשנות.

"תמיד אלך להיות סרשן אם יזמינו אותי – גם באליפות צה"ל. אני אוהב את הפרשנות". העיניים מתנצנצות לרגע והוא מוסיף: "זה גורם לסגוש אנשים שמייצגים בשסות אחרות מה שאני מייצג בארץ. הדור שלי הוציא מגדולי השחקנים בעולם, והפגישה איתם עושה לי משהו, כי אנחנו מדברים בשפה אחת, מרובר בכדורגל, מומולאריות, רגשות. אלה אנשים שההמון מאוד אוהב אותם. צריך לעבור את זה כדי להבין. אז כשאני יושב עם האוזניות על הראש ומשדר לירושלים, ואני יודע שיש מי שעוברים לירדן – זה עושה לי טוב, הנה אני כאן, על אפם ועל חמתם".

לא איכפת לו גם מה אמרו או יאמרו – בכת הוא אומר – על איך הוא נראה בטלוויזיה. עניבה בן יפה, לא יפה. "אף אחד לא יכול לעשות אותי אחר ממה שאני", הוא מצהיר. בעצם, נרמה שהוא די מבסוט מאיך שהוא נראה. בין ההסברים על איך הוא לא מסקר על מערך צבאי ולא מדבר אל מול סני האומה, על איך הוא נגרר לסעמים למשחק של מינג־סונג לשוני חריף, "ואם כבר גררו אותי, אז אני שואף לתיקו ומעלה" – בין כל אלה אני במעט מחכה שישאלו: תגידי – אני יפה?

ה"גלורי" – זה המחיר

מלוויזיה: הוא אוהב את המדיום, לא כל־כך את המסגרת המקומית שלו. "יש משהו קשה בהתייחסות לטלוויזיה בארץ, בפנים ובחוץ, וזה הסך גם את אנשי הטלוויזיה למשועברים, לא נהנים מהעבודה. אני אוהב את המלוויזיה. הרגשתי לסעמים יותר באיש טלוויזיה מאיש כדורגל, זה בעצם מה שרציתי לעשות, כבחירה ראשונה, אחרי שהייתי שחקן. אבל לא רציתי בשיעבוד שיש שם – גם כיחסי אנוש, גם כלכלית. כל־כך צפוף שם. כל פעם שאני שומע שסרצה רליקה, אני חושב מיד שזה קרה בטלוויזיה".

אבל החיים זה לא רק כדורגל – ככה הוא בעצמו אומר – למרות שהוא מודה שזה הרבה מאוד. למעלה מ־20 שנה בשבילו. ואם לוקחים בחשבון את ההצהרה שלו, "עכשיו רק מתחיל השליש השני של חיי", זה בהחלט הרבה.

"היו שנים שהכל היה סביב הכדורגל, הכל היה מכוון ומרוכז לשבת, לאותה נקודת סתח וממנה. היו שמועות של מחנות אימונים, ריחוק מהבית. במשך השבוע, העבודה אסורה – לקראת השיא של שבת. ה'גלורי' – הסירסום, הסקרנות – הם המחיר".

"ג'לורי" – כינוי ראשון, כמעט יחיד, בלעז בשיחה הזו. "עברית מספיק טובה בשבילי", הודיע כבר בהתחלה, עוד לפני שהגיע הקפה (זה שכן מעניין את הציבור). וה"גלורי" הזו, הוא יודע, היא סתקציה של ניצנוץ בפיסגה. מה שיותר גבוה – יותר צפוף. ושם למעלה, אף אחד לא נשאר לנצח.

"כשהייתי בשיא, הייתי מוקף שומרים. סתאום מצאתי את עצמי לא שמור – אז נצמדתי אני לידיך, כדי שיחשבו שהוא שומר עלי. בהלצה, ביכולת להגיד שאני יודע שיש שיא ושעברתי אותו – ממון הכות. אני יודע שלא תמיד אהיה ניכור הסרט וזה כסדר. ואני אוהב לשמוע שמססידים אותי. כשגומרים להספיד אותי – אני סתאום חוזר. אני מעריץ את באמנות המספידים, בכל פעם הם חוזרים על עצמם, לא משתפרים".

מה מרגיז אותו

הדברים האלה לא מרגיזים אותו. מה כן מרגיז אותו? – עוול שנגרם לבן שלו: "קשה להיות הבן של... בכל דבר", הוא אומר. "לבנים של.. יש בעיה. כשהם נפגשים עם אנשים והשם של אבא לא תמיד עוזר ולצערי לעיתים בדיוק להיסך. אין לי תשובה מה לעשות עם זה, אבל זה לא נוח". לא נוח? הוא מספר איך בנו, בן 16, שותף באחרונה במשחק כדורגל, לרקה אותו כלבה. "זה מעליב. נעלבתי – וקשה להעליב אותי. הרגשתי יותר רע ממה שהרגשתי רע לגבי עצמי, בכל הקארירה שלי. זה עושה לי רע. מה אני אגיד לו, שהמאמן לא צודק? – הרי הוא בעל הזכות להחליט. להגיד שהבן שלי מקופח? – זאת אף פעם לא אגיד. לחשוב שהוא כל כך רע שמגיע לו? – לא נכון. אין כוח רע של לשחק רקה אותו. לי – שיעשו מה שרוצים, אני אסתדר, רק אל תתחילו עם הילדים שלי".

הוא זוכר לטובה שני מקרים, האחד במשחק של הנבחרת והאחר במשחק עם נבחרת אירופית, שבהם היתה הנאווה מונחת על הכף מול שיתוף או הוצאה ממשחק. בשני המקרים, שפיגלד העדיף את הנאווה – והתשובה הניצחת למאמן. הבן שלו לא יכול להתחצף, הוא הבן של־".

לא בורר במלים

אה, כן, הפה. לא מתוכם להגיד לו בפניו ש"אומרים שהוא חד לשון, בעל פה גדול", או כל דבר אחר שאומרים עליו – בעיקר אולי בגלל שהוא מודע בנראה יותר מכל אחד אחר למה שאומרים עליו. והוא בהחלט בוחר נושאים לדבר – או לא לדבר – עליהם, אבל איננו בורר במילים. "רוצה שיראו אותי חופשי", הוא סגריר את זה.

בין אם אוהבים את צורת ההבעה שלו או סולדים ממנה, את המסר הוא מעביר כדור – בניגוד, אולי, לדבים מעמיתיו הכדורגלנים. התדמית מקוממת אותו. "קל יותר לקבל החלטות במשרד ממוזג, עם שתי מזכירות, אחת מבוערת, השניה עוד יותר, מאשר על מגרש הכדורגל. ביצועים של שחקנים כמו מראדונה וסלה, ועוד לפני מאה אלף איש, גובלים בגאוניות. ואם אלוהים גם חנן אותו ביכולת להסביר מה עשה – מה טוב. יש ענקי כדורסל שלא יכולים ללכת וללעוס מסטיק, אז אני לא צריך להתבייש ככדורגלן".

בכלל לא. ואגב, בענין הקפה: הפוך, שני סוכר, חם מאוד. ■

هكذا من الاصل

שבועספורט

בן ג'ונסון

כדאי לשמור את הפוסטר המיוחד הזה. הוא יותר מעוד תצלום צבעוני יפהפה. זהו ממש מסמך הסטורי. הקנדי בן ג'ונסון (באדום), האיש המהיר ביותר בעולם, בעת שקבע את שיאו המדהים 9.83 שניות בריצת 100 מטר, בגמר אליפות העולם באתלטיקה, ברומא. יום א', 30 באוגוסט 1987, הוא היום ההסטורי הזה. ג'ונסון שניצח בריצה זו את האמריקני קארל לואיס (בכחול), 4 מדליות זהב אולימפיות בלוס אנג'לס, שזמנו היה 9.93 (שווה לשיא העולם הקודם) – העמיד בכך ציון־דרך חדש במה שקרוי "גבול היכולת האנושית". הוא הוכיח שלמעשה אין דבר כזה...

(תצלום "גאמא", מיוחד ל"שבועספורט" של "מעריב")

חם ויבש

כך גם מוגדר עתה הכדורגל בבאר־שבע ■ לפני 11 שנה זכתה הקבוצה הדרומית בכתר השני ברציפות שלה. רק הפועל פ"ת ומכבי חיפה עשו זאת. אחר כך החל הזעזוע וההידרדרות ■ מהן הסיבות לכך?

אביעד פוהורילס

שעון הזמן נעצר הרחק מאחור בבאר־שבע – בשלהי יוני 1976, המקום: איצטדיון הכדורגל המקומי, מחזור 34, דקה 90. זה עתה הצליחה מכבי יפו האפורה, להרהים ולצאת מהר־הגעש הזה, ב־1–0 קטן. ביציעים – דממה מוחלטת של רבבת צופים או יותר. התמונה הגדולה מאז, מראה את המאמן אמציה לבקוביץ' חלום הפסד, כורע כשלאוזנו מכשיר רדיו קטן, שסירב לבשר את התוצאה מהמשחק "הרגיש" בבלומפילד, שם הופגשה הידיכה הגדולה בטאבק על השואה, בית"ר ירושלים, עם מכבי ת"א, שעמדה על סף ירידה.

...

איזו הצגה או קונצרט בתיאטרון באר־שבע, אם בכלל...

למאמן הקבוצה דאז אמציה לבקוביץ', קשה לחזור לתקופה ההיא, אבל הוא יספר כי זו היתה התקופה היפה בחייו.

לבקוביץ', 49, לפני שובו לעיסוקיו באפריקה, עדיין עמוס סנטימנטים לבאר־שבע: הקבוצה של אז היתה היהלום שבכתר. כשבאר־שבע שיחקה בבית, היו ביציעים 15 אלף איש. כששיחקה מחוץ לעיר, לא נשארו בבאר־שבע גברים. הכדורגל היה באותם ימים סם החיים ומקור הבידור העיקרי, אם לא היחיד, בעיר.

לבקוביץ': "האהבה למשחק ולבדוה, הם שעשו אותם לגדולים כל־כך. המרחק הגיאוגרפי ממרכז הארץ, יצר אתגר. ביקשו להוכיח לכולם שיש כדורגל גם בדרומה. מהמרכז, תל־אביב, על כל קבוצותיה, היתה מטרה וכולם, כולל הקהל היו בטירוף. מחצית מן היציעים בבלומפילד היו תמיד 'באר־שבעיים' – משהו כמו בית"ר ים היום, אבל גדול יותר. ...

היו ימים הפועל באר־שבע בהרכב מלא, בתקופת האליפות. משמאלו מאמנה דאז אמציה לבקוביץ. בתצלום הקיצוני מימין: כרזת־זהב של העיריה על חגיגות הזכייה באליפות.

עיריית באר־שבע

חגיגות הזכיה באליפות המדינה בכדורגל

בשעה 20.00 יחלו חגיגות האליפות ברחבת בית־העם

שערי האיצטדיון יינעלו בשעה 14.45 בדיוק!

פעם אחת נגר בית"ר ירושלים – ובהחלט יש שם חומר ונרעין טוב. אבל הם לא מתקיפים ולא בועטים מספיק. הקבוצה הזו רגישה מאוד והחיישנים שלה מגיבים מהר מאוד", מסכם אמציה. לדבריו, הומנתה אליו השנה הצעה לחזור לבאר־שבע.

לרפי אליהו, אחד השמות הגדולים בהסטוריית הכדורגל בנגב, יש הצעות להחזיר את באר־שבע לתמונה. היום הוא מאמן בירוחם ומנהל הניון במרכז העיר. לדעתו, המפתח להצלחה הוא בנוער – שחקנים צעירים ומוכשרים, יכולים וצריכים לשחק בשורות הבוגרים, אפילו מגיל 16. ההתקדמות וההתחשלות שלהם יהיו מהירים וטובים יותר. אמור שתהיה כאן מינהלה של גיל, אחר כך הם נופלים בין הכיסאות ומתקלקלים.

ליגת בן־יעקב ז"ל

רפי אליהו זוכר כבאב את אהרון בן־יעקב המנוח, שהיה הסות ומושג בכדורגל בבאר־שבע. בן־יעקב היה מארגן קבוצות כדורגל בשכונות וכהן ניתנה אפשרות לגלות ילדים מוכשרים, שאותם טיפח אחר כך וקידמו. היום לא קיים המפעל הזה ועל כן ...

לבעוט הם חייבים לדעת וגם את זה הם לא עושים". ברך גם מרבר על ניהול חובבני, על עפק ללא תמורה לאורך תקופה ארוכה, שבו היו מעורבים גורמים שלא כל־כך הבינו את ההבדל בין כדורגל לכדורסל... "היום זה נראה קצת יותר טוב", הוא ממהר להרגיש.

כדורגלן ששיחק שנים ארוכות בקבוצה ומאב את מצבה (אך סירב להיחשף בשמו, מסיבות שונות): "כשהשחקנים מפתובבים בין האוהדים, לא יכול לקרות שום דבר חיובי. היחס מהאוהדים מלזל והם עצמם גיבורים גדולים והושבים שיכולים לשחק במקום השחקנים. אם שחקן מסויים ישחק על כר הדשא, יקללו ואם אותו שחקן יישב על הספסל, גם כן יקללו. אין לזה מוף. הקהל לא מקנא לקבוצה, הוא מקנא בקבוצה ומתנכל לה. פעם שיחקנו בגביע בטירת הכרמל מול קבוצה מליגה א', והאוהדים באו ועודדו אותנו. היום, לך ותחפש אותם".

לאחר עונת האליפות האחרונה, 76' הידרדרה באר־שבע למקום ה־13 והמשיכה מאז להתנדנד: 78' – מקום 5, 79' – 9, 80' – 10, 81' – 11, 82' – 4, 83' – 3, 84' – 7, 85' – 13, 86' – 8, ובעונה האחרונה – מקום 11. הירידה הדראסטית בין עונת 84' ל־85', למשל, מהמקום ה־7 ל־13, הוסברה עקב התמוטטות המערך ההתקפי. מאותה ירידה לא התאוששה באר־שבע עד היום, ולא הצליחה לבנות מערך התקפי חדש ומאיים. עצם הפיכת שחקן מערך אחורי טובהק כאפריט רוידי, שהוא כשרון כפני עצמו, לכוכב הקבוצה, אומרת משהו על מצבה ההתקפי של באר־שבע.

מוסיף אותו שחקן (בנ"ל): "חייבים היו להביא השנה שחקן ברמה שיעזור לאוחנה, ביטון וספפורטס. כשרובל'ה רמלר היה, שמעון ביטון פרח ולמד ממנו המון. כשעזב רמלר, הדרך של ביטון למפמל היתה מהירה. החלוצים הצעירים צריכים ללמוד משהו ממנו. לקהל כאן אין סבלנות".

חסרים מנהיגים

אלידו עופר, סמל נוסף בבאר־שבע, היום בן 42, אחרי 18 שנות משחק, 600 הופעות ליגה וארבע שנות אימון בקבוצה, הוא טוען כי לבאר־שבע היו חייבים להביא השנה שני שחקנים, שיחזקו את הקישור: "אינני חסיד של שחקני רכש, אבל בבאר־שבע לא קמו בשנים האחרונות מנהיגים. גם עזיבתו של יוסי שושני, שחקן התקפי באופיו, לא הישיכה עם הקבוצה", מוסיף עופר. "חייבים לחשוב על הקבוצה כגדול. זו הבעיה בשנים האחרונות – חושבים כאן בקטן".

בבאר־שבע, יש רושם, מנסים השנה לחזר משהו. וקהל שהוא הפוטנציאל וסם החיים החזק ביותר של הקבוצה, מריר בינתיים רגליו ממשחקיה ונחבא בחורים. אולי עידן ניסים בכר וניהול שנראה רציני ועינייני יותר מבעבר, יגרום לכך שנתאמץ יותר למצוא העונה מקום פנוי ביציעים הענקיים שבאיצטדיון בבאר־שבע. ■

האיצטדיון: הזנחה ורישול.

אומרים שכשבאים אליך אורחים, הם מתרשמים קודם כל מתיבת הדואר שלך... את ההתרשמות הראשונה עליך הם מקבלים למטה.

כשמגיעים לאיצטדיון העירוני בבאר־שבע, מגלים מיד הזנחה. האיצטדיון הענק הזה, שתבולתו כמעט כמו זו של בלומפילד, מציע מגרש חניה לא מלול, עם מלעים ומהמורות – מיתקן מוגנה וממוכן למכוניות. דרכי הגישה לשערי הכניסה, קשות. ניכר מיד שאיש לא מתחשב בתכשיט היקר ביותר של באר־שבע: הקהל.

למעט טיפול יסודי ברשא ובמיתקני השחקנים, לא נעשו השנה דברים גדולים בנוגע לנוחיות הקהל. בחדרי השירותים המעטים שבאיצטדיון, הותקן כוד ספיגה, מה שמבהיר כי לא נפתרה עדיין בעיית המים העומדים.

סגן ראש העיר רפי שיטרית, העוסק גם בנושאי החינוך בעיריה אינו רואה פתרון מידי לבעיית החנייה באיצטדיון. עלות הסדרת מגרש החנייה, לדבריו, נאמדת בכ־100 אלף שקלים ו"אין בידינו להשיגם, עתה". פתרון מסויים הוא מציע בפרוייקט שעשועי המים, הנבנה בסמוך לאיצטדיון ושבו יימצאו כמה מאות מקומות חנייה.

האיצטדיון, שלא כמו בבלומפילד יש בו מינהרת שחקנים נהדרת – יזכה בתקופה הקרובה, כך מקווה שטרית, לתרומה נכבדה בסך כמליון שקלים מגורם מסויים שבינתיים מבקשים הכל לשמור על חסיתו.

בואב אליהו: "אם היו לוקחים עשרה ילדים ומאמנים אותם להיות שוערים, ונותנים שימת לב, בסופו של דבר מכל אלה היתה זוכה באר־שבע לפחות בשני שוערים טובים ותוספת מעצמה בסף על רכישות".

את זאת, מוצא אליהו צדדים חיוביים בקבוצה היום: "נכון, קשה למצוא כרגע כוכבים גדולים בקבוצה זו, אבל בכך היא מרוויחה אולי ומונעת מעצמה מתחים ואינטריגות בין שחקנים. הקבוצה צעירה ורגועה, ועכשיו אפשר להכשיר את הקרקע".

על מאיר ברד, הכוכב והמלך בבאר־שבע של אותם ימים, הטיל יו"ר מחלקת הנוער של האגודה, אמיל דיין, תפקיד חדש ... אחר קידומם של שחקנים מושאלים, או כוכבים צעירים בקבוצת הנוער. ברד, 37, בעל חנות ספורט, מסכים לכך שבימי לא היו בקבוצה יותר מדי דיפלומטים: "לפני המשחקים, היינו הולכים מכות אבל על הדשא היינו שוכחים הכל ומתעלים על עצמנו". למעשה, אלי פוקס שהיה בבאר־שבע שנתיים לפני בואו של לבקוביץ', עשה עבודה שחורה וגדולה והקים תשתית לאליפות. פוקס, כך ברד, הפך את אברהם נומה ...

מקום הפצע המ...

...

מחוסן מאינטריגות

ירון פרסלני שעזב את מכבי פ"ת כדי לככב העונה בכפר־סבא, מרגיש עצמו לעתים פגוע – אך לעולם לא יפגע במלת ביקורת. משאיר לעצמו, תמיד, דלת פתוחה, אפילו סדק – כדי לחזור ■ "לא מעניינים אותי הליחשושים שמנסל, כאילו, לא רצה בי – פשוט שיטת המשחק שלו לא התאימה לי" ■ איך מכבי פ"ת תיראה בלעדיו ובלעדי בגלייבטר ■ "לא מסיבות מקצועיות לא הגעתי למכבי ת"א ■ מה מעניין אותו בכדורגל ■ ראיון־בזק

אלי קמיד

ירון פרסלני (מימין), עדיין במדי פ"ת בתיקול עם סמי מלכה מבית"ר ירושלים. "מה זה מקום גדול"?

– אני מוכרח לומר לך, ירון, שאתה יודע להתמרן שבעתיים.

... האמת ... האמת שאני לא יודע מה לענות לך.

– פשוט מאוד. אתה דואג להסתלק מכל מקום בדיוק בזמן.

תשמע, אני אוהב לעשות תמיד "רגע חושבים" ולמצוא פתרון אידיאלי לכל מצב.

– ועכשיו, הדבר הטוב ביותר היה לברוח ממכבי פתח־תקווה?

תראה, אני רוצה תמיד להתקדם קדימה.

– וזה לא יקרה בפתח־תקווה...

לא יודע מה יקרה. ברור לי שלא נעשו במהלך הפגרה כל המאמצים כדי לחזק את הקבוצה. אחרי שבגלייבטר הלך ולא הביאו מחליף ברמתו, הבנתי מה הולך להתרחש. חחלמתי שאני מחפש מקום ששואף לצמרת ולבן הלכתי.

– אתה מספר לי שהלכת בגלל עזיבתו של בגלייבטר?

גם בגלל זה.

– שנינו יודעים שהיו כל מיני אנשים שלא הסתדרת איתם.

לא הייתי קורא לזה אנשים. היו במה גורמים שלא התאימו לי.

– כך אתה קורא לג'ק מנסל?

בהחלט אי־אפשר להאשים רק את מנסל בעובדה שאני לא שם.

– הוא לא רצה אותך...

אני לא שמעתי דבר בזה ממנו. היו כל מיני ליחשושים, אבל אלה לא מעניינים אותי. מה שכן – שיטת המשחק שמנסל מנהיג, לא כל כך מתאימה לאופי המשחק שלי.

– אז זה מה שלא התאים לך?

גם את זה לא אמרתי. האמת שבגילי, אני מעוניין לשחק כמו שאני רגיל ויודע.

– אולי הוא פוחד ממך?

מה יש לו לפחד?

– שתעשה קליקה נגדו.

שמועות, גם בחיפה לא התגרתי תחתיו. בכמה מקרים אפילו נפגשנו והוא נתן לי להבין שאין הרבה ספורטאים מהסוג שלי והוא מעריך את זה.

– ירון, אז אם לא מנסל ולא אנשים אחרים, למה כל כך מיהרת לברוח משם?

עזוב, זה לא מעל דפי העיתון.

– אי־אפשר לומר שהיה לך רע שם.

חלילה, לא אמרתי דבר בזה. הגעתי לפתח־תקווה לאחר שנה שלא שיחקתי כדורגל והחלטתי הצלחתי לחזור לעצמי. ברור שהיום פתח־תקווה, ללא אייל בגלייבטר, כמובן, ומבלי לפגוע באחרים, לא תהיה אותה קבוצה. אני עם המבט קדימה.

– למרות כל הסיפורים הם יכלו להשאיר אותך לדעתי.

גם לדעתי.

– נו, ומה הם לא עשו נכון?

זה תשאל אותם.

– איך הם ייראו בלעדיך?

במכבי פ"ת יש קבוצה שלמה של צעירים בשרוניים. זה לא מה, שאני לא הייתי רק בלם אלא גם מנהיג. לדעתי, אם יצליחו להצמיח מתוכם מנהיג חדש לא תהיה להם בעייה מהעזיבה שלי. השיטה של ג'ק מנסל יכולה ללכת עם הצעירים, רק צריך לתת להם קרדיט. מכבי פ"ת כבר הוכיחה שהיא מסוגלת להסתדר בלי אייל בגלייבטר וירון פרסלני.

– ברור שכסף חשוב לך מאוד. לא נראה לי שכפר־סבא היא המקום המתאים מבחינה כספית.

אתה לא טועה. אבל בכפר־סבא יש דברים אחרים ששווים כסף. חוץ מזה, אני לא מאמין בכל הסכומים שמפורסמים בעיתון, כאילו שבמועדונים ממויימים משלמים הון עתק. אני מקווה שהמועל במ"ס היא השקעה טובה לטווח ארוך.

– ולי יש רושם ששטוש חיפשת מקום קטן.

למה – פ"ת היא מקום גדול?

– נו, אתה בעצמך מחזק את הדיבורים שלי.

מה זה אצלך מקום גדול, בית"ר ירושלים?

– מכבי ת"א.

בחינת השם שלהם, זה נכון.

– והם רצו אותך?

אני מעדיף שלא לדבר על זה. באופן כללי, כשמכבי ת"א רצו אותי, כבר הייתי במו"מ עם כפר־סבא. להם היתה זכות ראשונים.

– לא רצינו. מי שמכיר אותך יודע, שאתה עושה בדיוק מה שטוב לך.

יש בזה משהו.

– אולי חששת להגיע למועדון בזה?

הסיבות שאני לא בתל־אביב אינן מקצועיות. אני לא חושש משום מקום.

– פחדת מאינטריגות?

זה היה לי מספיק בחיפה. היום אני מחוסן. כל הביטויים האלה לא עושים עלי רושם.

– אז מה בכל זאת?

לא ברור לי מה אתה רוצה מכפר־סבא. הפועל כפ"ס זה מועדון מכובד, שזכה בעבר בתארים. אין סיבה שזה לא יקרה שוב.

– אגב, מה עם חיפה? אני מבין ששם זה הסתיים באופן סופי, ולתמיד.

מכבי חיפה זו נקודה כואבת בקריירה שלי. היום הם לא מרכזים ולכן גם אני מעדיף שלא להתייחס לפרשת תימה. באופן כללי, אינני מוסל שום אפשרות.

– מה בכלל מעניין אותך בכדורגל?

שהקהל יחזור למגרשים, שתהיה רמה טובה...

– ושהצ'קים יכנסו בזמן...

גם זה. אי אפשר להשקיע בלי לקבל תמורה. ■

כדורסל+

משה לדר
סערה בכוס של כסף

לצורך העניין – לא חשוב אם הצליחה נבחרת הכדורסל לחזור לדרג א' באירופה, או נותרה – לראשונה בתולדותיה – מחוץ למניין הגדולות. לצורך העניין חשוב יותר לחצוב בסלע ולרדת לשרשי הבעייה שהביאה את הנבחרת שלנו עד כדי אבדן מעמדה הבינלאומי המוכר.

דודון ג'מצ'י, ה"קפטן" החדש של הנבחרת, שהוביל את הנבחרת מפיראוס הישר לפלוון, ירה את היריה הראשונה באסיפת השחקנים ערב היציאה לבולגריה. התוצאות ניראו במשחק הראשון עם הפינים.

דורון איים בקול־רם בפרישה מהנבחרת, ערב יציאתה לטורניר החשוב. הרקע המוצהר, בך בבל אופן אמר, הוא התשלום מעל ומתחתי לשולחן שניתן לשקחני נבחרת, עוד לפני שאינוד הכדורסל הגיע למסקנה המסבנה שלו שיש צורך לרפד את ביסיהם של העמלים.

לו חיה דורון מחולל את הסערה האחרונה סיד עם שובה של הנבחרת מפידאוס – היינו רואים בזה נסיון מה לטשטש את גודל ההפסד והבושה שאחזו בנו בארץ ההלנים. אבל אז מיהרו בולם לברוח, איש איש לפינתו, והעניין צץ ועלה שוב ערב הנסיעה לבולגריה.

ואיש לא ישבנע אותי שלסערה בבוס הבסף, 24 שעות לפני ההמראה, לא היתה השלבה על הופעת הבבורה של הנבחרת בפלוון.

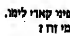
★ ★ ★

נבחרת הכדורסל שלנו לא נמצאת ביום במצב שבו אפשר לשאול: "מי זו פינלנד ?". באותה נשימה אפשר לשאול: "ומי זו ישראל ?"

מניין לנו הבטחון העצמי המופרז? שנבחרת, שמגיעה לפלוון רק שעות ספורות לפני המשחק, אינה מסוגלת לנצח את ישראל האלמותית ? ובי מי אנו, אלופי אירופה ?

מהיכן צצו לנו הכותרות האופטימיות ש"ישראל מול פינלנד, הערב, בדרך חזרה לדרג א' ?"

על סמך איזה נתונים ?

פיני קארי לימו, מי זה ?

אומר לכם על סמך מה. הייתי ב־1959 באליפות אירופה באיסטנבול וב־1964 בטורניר הקדם־אולימפי בז'נווה. ואם יצאנו בשן ועין באיסטנבול (נצחון דחוק 56־55) בא הטורניר בז'נווה וגילה לנו, לראשונה, מי זו פינלנד. תאומים בשם קארי ומארטי לימו עשו לנו בית־ספר וניצחו 69־55.

עכשיו יודעים גם הצעירים שבתבורה מי זו פינלנד.

★ ★ ★

דורון ג'מצ'י. על הקרקע.

צריך לחיות אוהד בדורסל שרוף ועיוור בדי להמשיך ולהחזיק באמדה חמחנפצת שנבחרת הכדורסל שלנו "שווה" ביום לנבחרות הדרג הראשון באירופה.

למען האמת – אני לא סבור כך ביום.

הפיחות הזוחל שלנו בשוק האירופי, בא לידי ביטוי חריף באליפות אירופה האחרונה. או אז ראינו נבחרת בלי נשמה, בלי חוט שידרה, נבחרת שרבו בה התירוצים מאשר הרצון והיבולת להפריך את בל הדעות השליליות שנפוצו סביבה.

האם זה רק סימפטום, או שמא עלינו על הדרך הרעה ?

לדעתי נכנסה הנבחרת שלנו לסיחרור. ובמו בבל סיחרור – לפעמים אתה למעלה ולפעמים למטה. למרבה הצער – אנחנו נמצאים יותר מדי "למטה".

מה שבעוברנו, לעתים, הוא ניצוץ, כמו זה שהיה לנו באליפות העולם האחרונה ב־86' בספרד. מקום שביעי. אולם הנוצות הן נוצות טווס בלבד, המביאות אותנו להירהור שזש עימו עבירה. בי אם אנחנו באמת במקום השביעי בעולם, מי היא ומה היא אירופה ?, או במקרה הזה פינלנד ?

אומר חד וחלק: בעיני לא שווה המקום השביעי בעולם למעמד לפינלנד. גרוע מזה: הייתי "מוכר" את המקום השביעי באליפות העולם לבל סאן דבעי, תמורת נצחון אחד, אפילו קטן, על פינלנד.

בי מקומנו הטבעי באירופה. דבר לא ישבנע אותי שלא. השאלה באיזה מקום.

★ ★ ★

באליפויות שבהן השתתפה ישראל, החל משנת 1953 במוסקווה, להוציא שתי אליפויות (בבודפשט 55', ובסופיה 57') היו עליות וירידות ולא אחת נזקקנו גם לשירותים חטובים של דרג ב' בדי לחזור לדרג הראשון. אבל עשינו את זה ומעולם לא נעדרנו סחהצגה הגדולה של הדרג הראשון.

יתכן מאוד ואין זה הזמן ואין זו התקופה המתאימה עבור הנבחרת שלנו. בעולם יש דוגמאות אין־ספור. הונגריה, למשל, במעט ונעלמה מהנוף האירופי, ואין לומר שהספורט בהונגריה נחשל מזה שבישראל. ההיפך הוא הנכון. מזרח־גרמניה החליטה לתת עדיפות לענפי ספורט אחרים. הבדורסל פשוט לא בראש שלה.

מה איפוא זבותה של ישראל לבוא ולטעון לחזקה על השתייבות לדרג הראשון ?

אלא שאין אנו יבולים ומסוגלים לבלוע את הצפרדע. איננו מסוגלים להבין שהנשק האמריקני, העומר לרשות הקבוצות בליגה, במו גם בגביע אירופה, שוב איננו הנשק שעליו יבולה להישען הנבחרת.

ומכיוון שיש לנו רק אפשרות לשחק עם שניים מילודי ארה"ב, שעה שהאחדים, בהם צעירים רבים, טרם סובנים לחיבנס לנעליים הגדולות שעזבו אחריהם האמריקנים שפרשו מהנבחרת – נראית הנבחרת בפי שהיא נדאית.

★ ★ ★

בחזרה לעניין הכסף. כואב לי שזה המוטיב המרבזי בעת ההכנות לקראת משימה בלשהי. מדברים על שחקנים בלי נשמה, שמסתובבים באולם כמו אסטרונאוטים. איגוד הכדורסל גאיבי אם הוא סבור ש־50 דולר למשחק עשויים להרקיע את המוראל של השחקנים. גם ההחלטה הסגותבת לשלם, רטרואקטיבית, 50 דולאר עבור בל הופעה במדים חלאומיים, עד כה, אין בה פתיון לשתקנים המשתברים עשרות אלפי דולרים במדי קבוצותיהם. לבל היותר מדובר בדמי בים.

מה הפתרון ?

אילו אני המחליט – ולא פעם הבעתי דעתי בנושא – לא הייתי מתייב את מי שאינו רוצה לשחק בנבחרת הלאומית. אם דורון ג'מצ'י, ה"קפטן" החדש, התבטא בפי שהתבטא ("לא איבפת לי שתשעו אותי ל־50 משחקים מהנבחרת, אני לא נוסעו") מה יעזרו שידולים או עונשים ? הבחור פשוט לא רוצה. והוא, אל תשכחו, "קפטן".

מה ימיזו הצעירים ?

אני מבין שהאיגוד אינו יבול לחרשות לעצמו מותרות מן הסוג הזה, והוא יעמוד על זכותו הלגיטימית, להמשיך ולחייב את השחקנים בהופעה.

ואז נקבל לאבן מרסר, בפי שראינו וקראנו עליו במשחק הראשון השבוע עם פינלנד. ■

תחזיטוטו

שישו שכטמן

ההפתעה של שבת הפתיחה. נצחונה של צפרירים חולון על מכבי חיפה. בתצלום (של עודד מילשטיין): עוזר מזרחי ממכבי חיפה (משמאל) כשמאיר יעקבי החולוני מלווה אותו בכדורו.

תחזית למחזור 2

1. מכבי חיפה - בני יהודה. משחק ש"מחמם את הלב", בין שתי קבוצות שהצופים מחבים מהן לכדורגל טוב ולשערים. בשנה שעברה, הנחילה מכבי חיפה לקבוצת השכונה מת"א את ההפסד היחיד שלה (2–5), וגם השבת תנצח. 1.

2. הפועל פ"ת – מכבי נתניה. נתניה עם בני לם נמצאת בבושר ותבוא לפ"ת בשאיפה למחוק את חרפת התבוסה מאשתקד (0–4). הפועל פ"ת לפי המחזור הראשון, עדיין לא מוכנה כל־כך לליגה. 1, 2.

3. הפועל באר־שבע – הפועל כפ"ס. (2–1 לכפ"ס אשתקד). לפי משחקיהן במחזור הפתיחה, שתיהן יהיו העונה בחלק העליון של הטבלה. בשנה שעברה הפסידה ב"ש יותר מדי משחקים במגרשה. השבת לא תפסיד 1, X.

4. שמשון – הפועל ת"א. הראשון מ־2 משחקים שייערכו השבת ב"בלומפילד". משום מה תוצאת תיקו היא השכיחה ביותר במשחקים המוקדמים, שם. לא נותר לבן על סימון X, אבל שום תוצאה לא תפתיע. משולש.

5. בית"ר ים – מכבי ת"א. אשתקד ניצחה בית"ר בשני המפגשים. השנה זהו "סיפור" חדש. למכבי קבוצה לוחמת ומאוזנת לבית"ר – יש כרגע בעיות... לא נתפלא אם גם לאחר המחזור השני, תהיה בית"ר ללא נקודות, אבל פחות ממשולש לא מספיק כאן.

6. הפועל לוד – בית"ר ת"א. בשנה שעברה הובילה בית"ר ת"א את הליגה אחרי 2 מחזורים עם 6 נקודות ושני נצחונות. יכול להיות שזה יהיה המצב גם השבת ויכול להיות שיהיה מצב אחר. 1–1 אשתקד ומשולש כטרם השבת.

7. חולון – מכבי פ"ת. "סנונית אחת איננה מביאה את האביב"... למרות שחולון הוכיחה במחזור הראשון שאסור לזלזל בה, צריך לחכות ומקדמה כדי לראות מה כוחה האמיתי. משולש.

8. בית"ר נתניה - הפועל בת ים. בית"ר נתניה הורה לליגה הארצית מהלאומית וחזרה גם לטופס הטוטו... היא תפגוש קבוצה שבאה מליגה א', אבל חלק משחקניה היו מעם בלאומית. תיקו.

9. יהוד – הפועל חיפה. אשתקד ניצחה חיפה ביהוד 2–0 במסגרת מאבקה לעליה לליגה הלאומית. יהוד במגרשה זכתה לפחות בנקודה. 1, X.

10. הפועל ר"ג - מכבי רמת עמידר. עמידר עדיין לא בכושר וכמוה גם הפועל ר"ג, אולם אין כעמידר "מומחית" למשחקי דרבי. אנחנו מציעים 2.

11. מכבי שעריים – הפועל ירושלים. בשני המשחקים בשנה שעברה זכתה הפועל י־ם בנקודה בודדת (תיקו והפסד). אולי היו אלה הנקודות שחסרו לה, כדי לעלות ללאומית. מפגש בין שתי קבוצות שידעו ימים יפים יותר. משולש.

12. מכבי יפו – יבנה. בשנה שעברה ניצחה יבנה 3–1 למי ששכח המשחק היה בליגה הלאומית... יפו, לדעתי, תילחם השנה גם על מקום בליגה הארצית. נצחון ליבנה.

13. עכו – הכח. כיאות לשתיים מהקבוצות "הקלאסיות" של הליגה הארצית, ניצחה בשנה שעברה כל קבוצה במגרשה. לעכו לא יהיו 2 הפסדים כצופים בפתיחה הליגה ולכן 1, X.

14. הפועל חדרה – הפועל טבריה. כנראה המשחק הקל בטופס. נצחון לחדרה, שניצחה גם אשתקד יהיה כאן הפתעה גרולה. ■

הליגה הלאומית
(לאחר מחזור 1)

1.	בית"ר ת"א	1–2	3
–.	מכבי ת"א	1–2	3
3.	הפועל כפ"ס	0–1	3
–.	צפרירים חולון	0–1	3
–.	מכבי נתניה	0–1	3
6.	הפועל לוד	1–1	1
–.	מכבי פ"ת	1–1	1
8.	הפועל באר־שבע	0–0	1
–.	הפועל ת"א	0–0	1
10.	בית"ר ירושלים	2–1	0
–.	שמשון	2–1	0
12.	בני יהודה	1–0	0
–.	הפועל מ"ת	1–0	0
–.	מכבי חיפה	1–0	0

הליגה הארצית
(לאחר מחזור 1)

1.	מכבי יבנה	1–2	3
2.	הפועל חיפה	0–1	3
–.	הפועל טבריה	0–1	3
–.	הפועל ירושלים	0–1	3
5.	בית"ר נתניה	1–1	1
–.	הפועל חדרה	1–1	1
–.	הפועל יהוד	1–1	1
–.	רמת עמידר	1–1	1
9.	הכח ר"ג	0–0	1
–.	מכבי יפו	0–0	1
11.	מכבי שעריים	2–1	0
12.	הפועל בת־ים	1–0	0
–.	הפועל עכו	1–0	0
–.	הפועל ר"ג	1–0	0

הצעות השבוע

שיטות מלאות

סולידי

	1	x	2
1		X	
2		X	
3	X	X	
4			X
5	X		
6		X	X
7		X	
8		X	
9	X		X
10	X		
11	X		
12		X	X
13	X		
14		X	

שלשות – כפולים 4 טורים 16

הפתעות

	1	x	2
1			X
2		X	
3	X	X	
4			X
5		X	
6	X		X
7		X	X
8			X
9	X		X
10			X
11	X	X	
12	X		
13	X		
14	X		X

שלשות – כפולים 6 טורים 64

הגיוני

	1	x	2
1	X	X	
2			X
3	X	X	
4			X
5		X	X
6	X		X
7	X		
8	X		X
9	X	X	
10	X		X
11	X	X	
12	X		
13		X	
14	X		

שלשות – כפולים 8 טורים 256

לעשירים

	1	x	2
1	X		
2	X		
3	X	X	
4		X	X
5	X	X	
6			X
7		X	
8		X	
9	X	X	X
10	X	X	X
11	X	X	X
12	X		
13	X	X	
14	X		

שלשות 3 כפולים 4 טורים 432

שיטה מצומצמת

	בסיס	1	2	3	4	5	6	7	8	9
1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1
2	1, 2	1, 2	1, 2	1, 2	1, 2	1, 2	1, 2	1, 2	1, 2	1, 2
3	1, x	1, x	1, x	1, x	1, x	1, x	1, x	1, x	1, x	1, x
4	1, x, 2	2	x	1	2	x	1	2	x	1
5	1, x, 2	[illegible]	[illegible]	2	1	2	x	2	x	1
6	1, x, 2	[illegible]	[illegible]	x	x	1	2	2	x	1
7	1, x, 2	x	x	2	x	x	x	1	1	1
8	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x
9	1, x	1, x	1, x	1, x	1, x	1, x	1, x	1, x	1, x	1, x
10	[illegible]	2	2	2	2	2	2	2	2	2
11	[illegible]	1, x, 2	1, x, 2	1, x, 2	1, x, 2	1, x, 2	1, x, 2	1, x, 2	1, x, 2	1, x, 2
12	[illegible]	2	2	2	2	2	2	2	2	2
13	[illegible]	1, x	1, x	1, x	1, x	1, x	1, x	1, x	1, x	1, x
14	[illegible]	1	1	1	1	1	1	1	1	1

שלשות 5
כפולים 4
[illegible] טורים מלא
[illegible] טורים בשיטה המצומצמת

דולף שיים
היהודי הגדול ביותר

מלוין סיימון
יחד עם אחיו – בעל ה"פייסרס"

ג'רי קראוס
סגן נשיא הבולס"

וויליאם דוידסון
בעליו של היהלום

אלן רוטנברג
נשיא ה"קליפרס"

גרי בטמן
הבוס מטפח אותו

האנשים שלנו בליגה

יהודים היו בין מייסדי הנ.ב.א.; מעטים מהם היו בין שחקניה הבולטים בליגה – אבל כיום הם בעיקר בעלי קבוצות, תופסים עמדות בכירות בניהול עסקיה המסועפים וביחסי הציבור שלה ■ מים רבים זרמו בהארסון מאז ימי דולף שייס הגדול. בנו, דני, הוא ככל הידוע, הכדורסלן היהודי הפעיל היחיד עתה בין המקצוענים הטובים בעולם

הארולד כץ
בעל ה"סיקסרס"

ג'רי ריינסדורף
תקניה הטובה ביותר

אייב פולין
בריכות שחיה וכדורסל

אדיק הניג

NBA

כאשר הוקמה ליגת ה־NBA, בשנת 1946, היה אד גומליב אחד האנשים המרכזיים בתבורות המייסדים. הוא היה אז מאמנת של פילדלפית וואריורס (1955–1947) וב־47' זכתה קבוצתו בכתר הליגה. גם רייב וינקוף, לימים הכרוז המפורסם ביותר בנ.ב.א., היה אז רמות ידועה בחוני המפורדט. על הפארקט, בין הפלים ומתחתם, לא היה לבני עמנו יצוג בולט במיוחד – או גם עתה.

דק ב־1949, שלוש שנים לאחר הקמת הליגה, החל דורך כוכבו של דולף שיים, היהודי הגדול ביותר שהופיע עד כה בכדורסל האמריקני והיחיד שהגיע לרמה גבוהה בין המקצוענים. שמו הלך לפניו ולאות הערכה להשגיו, נכלל בהיכל התהילה על שם מפציא הכדורסל ג'יימס נייסמית. בשנת ה־25 לליגה, נבחר שיים לקבוצה הטובה ביותר בכל הזמנים. עד לעונה האחרונה, שבה שבר קארים עבדול ג'אבאר את שיא ההופעות בפליי־אוף (16), היה שיים, 2.05 ממר, שותף לשיא הקודם (15).

ב־1955 זכה עם סירקיוז באליפות ה־NBA. ב־1951 היה מלך הריבאונד ושלוש עונות היה הקלע המוב ביותר בעונשין. ב־16 עונות הופיע ב־1059 משחקים שבהם השיג 19,249 נקודות (ממוצע של 18.2 למשחק) השיג 11,256 ריבאונדים (10.6 בממוצע למשחק).

אביו של דני

לאחר פרישתו שימש תפש עונות מאמן בפילדלפיה ובבאפאלו וב־1966 זכה גם בתואר מאמן השנה. אחר כך היה מפקח ראשי של השופטים והיום, בגיל 69, הוא משמש רק יועץ בעת הצורך ו...

אבא הצופה מהציע בביצועי בנו, דני שייס, שחקן דנוור נאגטס. דני הוא עתה, ככל הידוע, הכדורסלן היהודי היחיד בנ.ב.א. הוא נולד (1959) ישר אל התהילה שאפפה את אביו. דני שייס שיחק בקולג' סירקיוז וב־1981 הוצב בסיבוב הראשון של הדראפט (מספר 13). שתי עונות שיחק ביוטה ומ־1985 הוא בדנוור. עונת המעבר בין שתי הקבוצות היתה הטובה ביותר מבחינתו: ממוצע של 11.1 נקודות למשחק ו־8 ריבאונדים. השנה השיג 8.5 נקודות בממוצע ו־5 ריבאונדים ונחשב לאחד המגינים המחליפים הטובים בליגה.

בשהתחיל את דרכו בליגה, שיחקו שם גם ג'ואל קרמר – שאת כישוריו זכינו לראות גם בתל־אביב – וארני גרינפלד, שהספיק עד פרישתו, בשנה שעברה, לככב כמקצוען במשך תשע עונות. ב־693 משחקים בנ.ב.א. קלע 5124 נקודות וקטף 1815 ריבאונדים, למרות שתיפקד כשחקן חוץ.

משפחת שייס חוסה מעט בצילו של יהודי נוסף, רד אוורבך, מי שמכונה כיום "מיסטר באסקטבול" – נשיא הבוסטון סלטיקס ומי שהביא את הירוקים אל התהילה, כמאמן ובמנהל. אוורבך האליפות האחרונה, במיוחד מירדת הגמר־סל עם הלייקרס, עשה משהו לאוורבך, שנעשה עצבני מהרגיל ואף הובהל לבדיקות בבית־החולים. אבל, כמו שאנחנו מכירים אותו, בתחילת נובמבר, כשתתחדש הליגה, הוא שוב יהיה במושבו הקבוע בגארדן הישן של בוסטון, עם הסיגר הנצחי שלו ויעקוב משם אחר מבצעי שחקניו.

תותח כבד

משקלם של היהודים בנ.ב.א. רב כיום יותר בעסקים, ניהול ובקשרי־עתונות, הנוגעים לליגה הטובה בעולם. כמה מבעלי הקבוצות ומנהליהן וכן יח"צניהן הם יהודים ומעל כולם האיש שמהווה את הצלע השלישית במשולש היהודי הגדול הכולל, את שייס ורד אוורבך. זהו מפקח הליגה, הקומיסר דייוויד סטרן, הנחשב לאחד ה"תותחים הכבדים" בכל הנוגע לניהול ספורט בארה"ב.

סטרן החל את דרכו ב־NBA באקראי, לאחר שהחל עבודתו כמתמחה במשרד היועצים המשפטיים של הליגה, בתום לימודיו בהארוואוד. אט־אט טיפס אל העמדה הבכירה ביותר, ממנה הוא מפקח על עשרות עובדים בהנהלת הליגה ובחברת הנכסים שלה. בצוות הניהולי של הנ.ב.א. ובחברת הנכסים (נ.ב.א. פרופרטיס) נמצאים גם גארי בטמן, רוב לוין, לארי פישר, רוב מילמן, גומסמן ומארק אמלמן. כן שולט סטרן על חברת הבת החדש, NBA אנטרטיינמנט.

סטרן החביב והקשוח, הפך את הליגה המובכה ביותר גם לנורם בלכלי ממדרגה ראשונה, מרויח, ממורד. עד כדי כך המריאו עסקיה, עד שבעלי עסקים רבים בארה"ב מתדפקים בשעריה. אבל סטרן לא ממהר. יש לו 23 קבוצות שמגלגלות מאות מיליוני דולארים בשנה ורק מי ששם, לא מכבר, 52.5 מיליון דולאר על השולחן והוכיח שיש מקום בעירו לקבוצת כדורסל חדשה, שיש בעירו פוטנציאל אוהדים, אולם ראוי לשמו ועוד אי־אלו תנאים – יקבל מהמפקח בן ה־42, את האו.קיי. לקראת העונה הבאה (1988/9) תורחב הליגה בשתי קבוצות חדשות ושנה אחר כך יצטרפו אליה עוד שתיים, כך שבתחילת שנות ה־90 יהיו כבר בנ.ב.א. 27 קבוצות. מאז נכנס סטרן לעניינים, מהווה הליגה מקור לקנאה ליתר ענפי הספורט בארה"ב. תוכנית הגמילה שלו מסמים, שהונהגה כתוכנית מחייבת בליגה, לכל השחקנים שנתפסו לסמים, נחשבת אחת ההצלחות הגדולות בחיי החברה האמריקנית.

מכינים את היורש

פעמיים בשנה, לפני תחילת העונה ובמשחק בין כוכבי המזרח והמערב, מתקיימת ישיבת ההנהלה של הליגה עם בעלי הקבוצות. איש לא דואג כאן למניין, יש תמיד... סטרן מגיע לשם עם יד־ימינו, היועץ המשפטי של הנ.ב.א. גרי בטמן בן ה־35. גם הוא "משלנו". עושה רושם שסטרן מטפחו, כדי שביום מן הימים יהיה הוא הבוס הבא של הליגה.

דיויד סטרן
הבוס הגדול של הנ.ב.א.

בצד השולחן שבו מתמקמים בעלי הקבוצות, יושבים בין היתר אייב פולין בעליה של ה"וואשינגטון בולטס" והיכל הספורט המפורסם של הבירה האמריקנית "קפיטול סנטר". הוא אחד התורמים הידועים לישראל. ב־1978 עשה לכולנו טוב, כשהודיע לשחקניו – מיד לאחר שזכו באליפות הליגה – כי הפרס שהחליט להעניק להם הוא ביקור בארץ הקודש. כך זכינו לראות את אלופי העולם הטריים מול מכבי ת"א, ביד־אליהו.

תורמים נלהבים נוספים בישראל הם לארי וויינברג, בעליה של ה"פורטלנד בלייזרס" ולשעבר נשיא איפ"ק – הלובי היהודי למען ישראל; וויליאם דייווידסון, מייסד הזכוכית, שבחורף האחרון קפץ אלינו לביקור של 24 שעות כשהוא מביא עמו, בממונו הפרטי, את היהלום של דטרויט־שלו, אייזאה תומאס. ליד השלם הנושא את השם "מילווקי באקס" בשולחן הבעלים יושב הרבי קול, גם הוא בן למשפחת תורמים ידועה; עוד נמצאים שם ריצ'ארד בלוך מ"פניקס סאנס", אלן כהן מבוסטון, מלווין והרברט סיימון בעליה של "אינדיאנה פייסרס".

גינוני נסיך

גם "הילדים הרעים" של הליגה, לא ייעדרו מפגישה זו – דון סטרלינג עתיר־הנכסים מסאן־דייגו, שעדיין לא נפר את הסידורים הפורמליים להעברת ה"קליפרס" ללוס־אנג'לס (וסטרן לא עושה פרובלמה, אפילו כשמדובר באחוות אחים). לסטרלינג יש תחרות קשה בעניין הזה והוא נחשב לאיש הקשה שבין הבעלים. להארולד כץ מיכוי טוב להשיג אותו בפירוט. "המלך־מייד־מן" מפילדלפיה, בעליה של ה"סיקסרס", עלה לגדולה מפס מאפס – עד שעשה את הכסף הגדול. לכן אין פלא שסיגל לעצמו גינונים של נסיך ורבים אינם אוהבים זאת.

עוד מבני עמנו בשולחן הזה, ג'רי ריינסדורף מרובע מקומי שבשיקאגו. לאיש הצעיר הזה היו חברות עסקים רבות ואפילו קבוצת בייסבול בשם "שיקאגו וויט־סוקס". אך יותר הוא רצה קבוצת כדורסל וב־1985 לקח לידיו את ה"בולס", שהיו אז בשיא השפל. אט־אט, בעזרת "הקניה הטובה ביותר של המאה" – מייקל ג'ורדן – ובעזרת ידידו ג'רי קראוס, שמונה לסגן נשיא, נעשתה הקבוצה לעסק מצויין.

כפי שכבר ציינו, שחקנים ומאמנים אינם כיום השפה שלנו בליגה זו (למרות שפה ושם אפשר למצוא עוזר מאמן, כמו רון רוטשטיין מדטרויט). עלינו להסתפק איפוא בביזנס וביחסי ציבור וקשרי־עתונות.

אלכם מאשר הוא האיש אשר על העתונות ויחסי הציבור בהנהלת הליגה. בקבוצות עושים זאת, בין היתר, הרבי פולאק מפילדלפיה וג'וש רוזנפלד בלייקרס מלוס־אנג'לס. קשה להאמין שהתמונה תשתנה בעתיד – להיפך. יותר ויותר מבני עמנו יצטרפו לעסקי הליגה, כפי שהדבר משתקף בקבוצות החדשות שעומדות לקום במיאמי ובאורלנדו, פלורידה – לואיס שאפל שהיה סגן נשיא בניו־ג'רזי, עובר לשם כדי להיות מנהל כללי – ובין בעלי הקבוצות החדשות, פוקדים את אלן (קארילאק) פומפקין ואפילו ישראלי לשעבר, זאב בופמן. ■

רד אוארבך
"מיסטר באסקטבול"

לורנס וייטברג
ב"לובי" למען ישראל

רון רוטשטיין
עוזר מאמן ה"פיסטונס"

"שתהא זאת עונה ברוכה בשערים – הוגנת ו"עשירה" במשחקים נפלאים"

לבית"ר ירושלים

עלו והצליחו השנה
כפי שעשיתם זאת בשנה שעברה

מאחל
אופנת SM מרדונה
ייצור ושיווק בגדי ספורט, טרנינגים, שורטים, טישרים וסווצ'רים

★ מקבל הזמנות מכל הסוגים
★ מחירים נוחים והנחות לאגודות

רח' מטלון 6 ת"א, טל. 834774
או רח' מרכולת 15 ת"א

לשחקנים ולקהל החובבים

פעילות ספורטיבית מהנה
בכל יום של השנה

מאחלת
ספורט לכל
בת-ים שד' העצמאות 69 580650

לכל הקבוצות

הציגו כדורגל
יפה והוגן

דרוש את סמל האומנה

מאחלת
JENICA FASHION LTD.
ייצוד ביגוד ספורטיבי
רח' השוק 9, ת"א. טל' 839886, 839881

לספורטאי ישראל

עלו והצליחו
בעיטות ברכה
לעונת 87/88

BEIT HASPORT

בית הספורט
ייצור ושיווק מוצרי ספורט והלבשה
לחנויות, אגודות ומוסדות
רח' אצ"ל 40 (שכ' התקוה) תל-אביב.
טל' 370322, 381460, 372884

למכבי תל-אביב

איחולים רבים והצלחה בליגה

מאחל
יעקב רובינשטיין בע"מ
הפצה ושיווק של נעלי דיצה לה קוק ספורטיב

le coq sportif

רח' העמל 29 קרית המלאכה, טל. 811960, 820036

מגן וספורט בע"מ
הנציגים הבלעדיים
של אדידס בישראל

ויסמקו בע"מ
שיווק מוצרי אדידס בישראל

adidas

מאחלים
לכל קבוצות הכדורגל
עונת משחקים הוגנת ומוצלחת

סִינִית מאוֹד

אתה, איש העסקים, בוא לאכול באחת ממסעדות "מרינה צ'ייניס", ארוחת-צהריים עסקית מלאה שתעלה בסך-הכל 19.50 ש"ח (+ מע"מ).

אצלנו תאכל אוכל סיני-תאילנדי המתעכל בקלות, שלא יכביד על המשך פעילותך לאחר הארוחה.

- אפשרות ל-TAKE-AWAY
- הזמנות לאירועים
- מסיבות ימי-הולדת

"העסק הנבחר" מדי שנה,
כמסעדה הסינית הטובה ביותר

- מלון דיפלומט תל-אביב הירקון 145, 03-294422
- מלון מרינה, תל-אביב הירקון 167, 03-282244
- מלון הנשיא, ירושלים אחד העם 3, 02-631273

MARINA Chinese

מאחלים
לכל שוחרי הכדורגל
עונת כדורגל מלהיבה ומדליקה

מאיר רבי

"הנהלות, מאמנים, שחקנים, עסקנים ואוהדים – עלו והצליחו בעונת המשחקים"

למכבי ת"א

עלו והצליחו
בעונת 87/88

מאחל
ספורט אבידן – יוסי אבידן

★ נעלי ספורט ★ אביזרי ספורט וכושר
★ מכנסיים ומכנסי גלישה ★ דגלים
★ חולצות ★ נרורים

מכבדים כרטיסי אשראי
רח' בוגרשוב 57 ת"א

לכל קבוצות הכדורגל

שתהא זו עונה פוריה בשערים
ובמשחקים טובים לקהל האוהדים

מאחלת
שיפודי התקוה

המסעדה שתמיד חוזרים אליה

מטעמי כבש, כבד אוז
מבחר בשרים על האש
מבחר סלטים תוצרת בית
כשר

שכונת התקוה ת"א
- רח' אצ"ל 30
  טל. 376404, 372948
- רח' אצ"ל 37
  טל. 379999, 378014

מרכז מסובים
- דרך לוד ת"א
  טל. 747270
- יפו העתיקה
  (על גג החוויה הישראלית)
- רח' מסגר 4
  טל. 829595, 829966
  פתוח בשבת

לבית"ר ירושלים

בהצלחה לעונה הבאה

מאחל
עמי מתתיהו
יבואן נעלי ספורט
טל' 02-813548

לבית"ר ירושלים

לרגל פתיחת העונה
שתהיה לכם הצלחה גדולה
יותר מהעונה שעברה
לבני נחמיה הצלחה בתפקידך החדש

מאחלים
משקאות חיימקה (אריה וחיים)
אגריפס 84, ירושלים, טל. 02-243066

לבית"ר ירושלים

הצלחה רבה
בעונת 87/88

מאחל
עמנואל כהן - קלעים
משרד אמרגנות תיאטרון ובדור
העסק הנבחר לשנת 1987
שמאי 16, ירושלים. 02-223746

לכל קבוצות הכדורגל ובמיוחד להפועל תל-אביב

עונת כדורגל מוצלחת ופוריה

מאחל
איפלת ספורט
יצרן סטים לקבוצות כדורגל
רוטשילד 27, בת-ים, טל' 877484

שתהא זו עונה פוריה ומהנה

מברכים
זיקו ספורט בע"מ
יצרני בגדי ספורט
לענפי הספורט השונים:

★ בגדי טניס ★ ריצה
★ כדורגל ★ שחיה וכו'...

רח' התעשיה 34 יהוד טל. 355207, 5366111

טניס והלבשת ספורט

HEAD

בש גל (שבא) ספורט בע"מ
ייבוא ייצור ושיווק מוצרי ספורט
רח' תוצרת הארץ 17, תל-אביב, טל' 281121

מאחל **להפועל תל-אביב**
הצלחה בעונת 87/88

לבני-יהודה – ההנהלה, המאמן שוורצר ומנהל הקבוצה טסה, השחקנים ואוהדיה, ולכל שוחרי הספורט

שנה מוצלחת

מאחל
ספורט וטוטו – עמנואל טסה
הלבשה והנעלה והזנת טוטו
עד השעות הקטנות של הלולה

רח' האצ"ל 64 שכונת התקוה טל. 377703

לקבוצות מכבי נתניה ולבית"ר אור-יהודה

בהצלחה בעונת
87/88

מאחל
שלטים ופרסום
במגרשי כדורגל

עודי שלטים

פינת יפת 164 יפו, טל: 872737, 5360197